

Sökaren

– tidskrift för livsfrågor –

Sökarens klokpris 2004 går till den vegetariska rörelsen i Sverige. Svenska Vegetariska Föreningens ordförande Henrik Sundström tar emot en liten tavla med prismotiveringen av vår reporter Eva Sanner. Kring vegetarismen blåser framtidens vindar. Foto Anton Svedberg.

Citat ur Djurens Rätt!

En tidskrift som skamligt förbises av det kulturella etablissemanget i Sverige är *Djurens Rätt!* organ för Förbundet djurens rätt, Box 2005, 125 02 Älvsjö. Här några utdrag ur nr 4, 2004.

Sökaren rekommenderar medlemskap i förbundet.

Drygt 150 000 röstade på "djurparti" i Holland.

Det nystartade partiet *Party for the Animals* i Holland missade en plats i EU-parlamentet med en hårsman, eller 0,5 procent (de fick 3,2 procent av rösterna, vilket motsvarar 151 398 röster). 3,7 procent av rösterna var vad som krävdes för en plats i parlamentet. Hade partiet gjort samma resultat i landets regeringsval hade det resulterat i tre platser i Hollands parlament. I ett uttalande ser dock kandidaten Jasmijn de Boo ändå valet som en stor framgång då frågan om djurs välfärd förts in i flera andra partiers valprogram av rädsla för att förlora röster.

Skärpt djurskyddslag i Österrike

Österrike har skärpt sin djurskyddslag. Efter nyår får honor inte hållas i bur, kor inte bindas upp för hårt och hundar inte kuperas. Vilda djur på cirkus förbjuds och det blir olagligt att använda kedjor, stryphalsband eller elstötter i dressyr av hundar. Den som befinns skyldig till djurplågeri kan få böta upp till 120 000 svenska kronor.

Drygt 70 länder deltog i global konferens om djurskydd

I Paris hölls i februari i år *Global Conference on Animal Welfare*, en tre-dagars konferens med deltagare från drygt 70 länder. Den välbesökta konferensen speglar det stora intresset för djurskyddsfrågor världen över, inklu-

sive u-länderna, och visade att det är möjligt med en konstruktiv dialog mellan institutioner, intressenter, forskare och ideella organisationer. I diskussionsgrupperna avhandlades ämnen som djurtransporter, slakt, veterinärernas roll, djurskyddsforskning och massavlivning av djur i syfte att hindra smittspridning.

Findus hänger med i gröna trenden

I ett häfte som Findus skickar ut till storkök gör man reklam för sina vegetariska maträtter, *Green Meals*. "Allt fler vill äta grönt", är titeln. Trenden är solklar, konstaterar Findus, det gröna ätandet bara ökar och ökar. Med den ökande efterfrågan ökar också förväntningarna, skriver man: "Idag är det många matgäster som utgår från att det finns vegetariska alternativ – och de är minst lika spännande och goda som de andra rätterna på matsedeln."

Sommarvärd som slutat med kött

"För 25 år sedan tog jag beslutet att sluta äta kött efter att ha sett en dokumentär för mycket om djurhantering. Tacka vet jag en bonde på Gotland som låter sina grisar gå ute, och skjuter dem med kikarsikte." Skådespelerskan *Katarina Ewerlöf* i Sommar P1.

Per-Anders Svärd i ordförandekrönikan:

Djurrättsrörelsen har länge hävdat att andra djur har rättigheter av samma anledning som människor har rättigheter. Många djur har ju, precis som vi själva, förmåga att uppleva sin omvärld, känna smärta och lidande, lycka och obehag. De har kort sagt alla de förmågor som människor har och som gör att vi bör ta hänsyn till dem.

SÖKAREN
 Adress Box 10
 663 21 SKOGHALL
 Telefon 054-51 89 00
 Fax 054-51 89 02
 E-post red@sokaren.se
 Postgiro 70 60 47-8
 Bankgiro 372-8128
 Hemsida på Internet www.sokaren.se
 Redaktör och ansvarig utgivare Sven Magnusson
 Prenumeration Helår (6 nr) 250:-
 Halvår 150:-
 Annonser Ring för prislista
 Tryckeri Wallin & Dalholm
 Lund
 ISSN 0038-0504

INNEHÅLL:

Citat ur Djurens Rätt!	2
Eva Sanner: Vegetarianer får klokpriset 2004	4
Bengt Petersen: Det är ytterst vanligt...	7
Torbjörn Sasselsson: Intervju med Edgar Mitchell	8
Läsarforum	9
Rolf Ejvegård: Krönika. Kan vetenskaplig forskning vara ovetenskaplig?	10
Vad betyder anomalier inom vetenskapen?	11
Nils-Olof Jacobson: Vad blev det av "rösterna från rymden"?	12
Bokfloden	14
Varia	17
Den materialistiska världsbilden – kritik	20
Synen på hälsa i New Age-rörelsen	24
Är Gud ett hjärnspöke?	28
Är vi gudomliga?	30
Parapsykologi	36
Gunnar Martin Aronsson: Brandon Bays "Resan"	38

Vad är viktigt?

Är det viktigt om världen är ett resultat av en serie slump-händelser eller har skapats av medveten intelligens?

Är det viktigt om världen är materiell och medvetande ett bifenomen, eller om själva världsgrunden är icke-materiell, andlig, vari materiella företeelser finns som föreställningar?

Ja, det är viktigt. Det är viktigt för vår glädje, vår livslust.

Och för den skull tas dessa frågor upp i Sökaren. Vi inför tankar och resonemang som, i stort sett, kan förstås av alla.

Är det viktigt om så kallade paranormala fenomen finns eller inte finns?

Ja, för om de finns, ser världen ut på ett annat sätt än materialismen förklarar. Enligt materialismen fungerar världen enligt en materiell orsak och verkan-lag. Materiella mekanismer är vad det uteslutande rör sig om. Alternativet är att andliga krafter har byggt världen; en sådan värld är avsevärt trevligare att leva i än en värld där människan är utlämnad åt materiella krafter.

Så frågan om materialismen ger en trovärdig beskrivning av världen är viktig. Den är viktigt för vår trivsel.

Är rapporter som tyder på att vi har besök av varelser från världsrymden viktiga?

Ja, för om vi inte är ensamma i den här delen av världen utan har kontakt med andra intelligenta varelser, så kan detta vara det mest betydelsefulla som hänt i mänsklighetens historia. Om ett möte med andra intelligenser skulle vara på gott eller ont är däremot inte så lätt att veta.

Är kärleksiden viktig?

Ja, det viktigt att människan är

människans vän. Nästakärlekens idé är grundläggande inom mänsklig etik. Kring den kan det goda samhället byggas.

Är de andliga tankar, som i likhet med Vedanta förklarar att *allt är ett*, viktiga? Och är det viktigt om det finns en andlig grundsubstans i universum vilken är botten i dig och i mig och i allt annat?

Ja, för på Vedanta kan en etik byggas som ger oss en värld lik Edens lustgård.

Är det viktigt att människan inte vållar djuren lidande utan låter dem trivas med livet?

Ja, för djuren har ju liksom vi människor förmågan att uppleva lidande, sorg, glädje, lycka. Varje gris måste få vara en glad gris.

Det är viktigt att människans grymma utnyttjande av djuren får ett slut. Annars måste människan flyttas ned från sin piedestal som skapelsens krona och betraktas som ett djur bland andra.

Är det viktigt att vi människor lever med hälsa?

Ja, kroppen är själens tempel, och den måste vara frisk och sund om den skall ge oss ett fullvärdigt liv.

Sökaren tar upp det som är viktigt, och söker sanning. Därvid vill vi förena öppenhet med ett kritiskt ifrågasättande.

SM

Med detta nummer följer ett inbetalningskort. Prenumerationspriset är detsamma som det varit i många år.

Vegetarianer får klokpriset 2004

Reporter Eva Sanner
Fotograf Anton Svedberg

Att vara vegetarian innebär bland annat att inte döda djur för att leva själv. Henrik Sundström, ny ordförande i Svenska Vegetariska Föreningen (SVF) sedan i våras, har själv varit vegetarian sedan 1973. Egentligen är kanske benämningen "ny-gammal" ordförande bättre – han var faktiskt ordförande 1988–1994 också. Att han blev det igen beror på att det inte är så många vegetarianer som engagerar sig i de två ledande organisationer som finns, nämligen SVF och Riksförbundet Hälsofrämjandet (RHF).

– Egentligen borde vi nog slå ihop organisationerna, och så kommer det nog att bli så småningom. Vi har ungefär samma inriktning, fast SVF är lite mer inriktad på just kosten, medan RHF kanske talar mer om miljö och friluftslivets betydelse. Fast grunden – det hälsosamma livet – har vi gemensam, säger Henrik Sundström.

Svenska Vegetariska föreningen har idag omkring 1000 medlemmar. Som mest har föreningen haft 4500 medlemmar, det var i början av dess historia. Intresset för vegetarismen var stort och många sökte stöd och inspiration i föreningens aktiviteter. SVF har anorända tillbaka till 1903, då föreningen startades av Johan L. Saxon, som inte bara var tidningskung utan också hade ett stort intresse för hälsofrågor. Inte minst sedan hans hustru blivit frisk genom en kostomläggning.

– Vårt mål är ju att vi inte alla ska behövas, utan att medvetenheten om betydelsen av vad vi äter ska finnas hos gemene man. Nu är det ännu inte så. Så vi fortsätter att arbeta. Kanske behöver människor idag inte

samma stöd från en förening för att vara vegetarianer – det är fler som äter grönt idag.

Vill informera

Henrik Sundström skulle vilja att föreningen fick ekonomiskt stöd av staten för sin gärning. Det handlar ju trots allt om friskvård. För några år sedan fick man 200 000 kronor av jordbruksverket för att informera i gymnasieskolor om vegetarisk mat.

Mycket uppskattat av lärare och skolpersonal – men det stannade vid information, och pengar till uppföljning fanns inte.

– Nykterhetsorganisationerna får mycket pengar, men först när det blir en massa riksdagsmän som är vegetarianer får väl vi samma möjligheter. Om det fanns pengar – ja, då skulle SVF skicka ut hälsoinformatörer över hela landet. Man skulle rikta sig till skolor och företag

”Men vid sidan av kosten är det viktigt att också tänka på den andliga och mentala hälsan. Om man tänker mycket negativa tankar mår man ändå inte bra och kan bli fysiskt sjuk.”

för att på så sätt nå så många människor som möjligt.

– Det är viktigt att informera ungdomen. Även om de inte blir vegetarianer genast, så har de ändå fått informationen och tar med sig den för att kanske senare fatta beslutet att inte äta djur.

Målet, om det nu fanns resurser, skulle vara att vegetarismens idéer skulle komma till allmän kännedom.

– Om man uppnår en viss procent, så sprids tankar vidare av sig själva. Men det är långt dit för oss.

Idag är 1–2 procent av svenskarna vegetarianer. Fast det är osäkert hur man egentligen ska avgöra vem som är ”riktig” vegetarian. Henrik Sundström menar att det har gått lite inflation i ordet. Många äter både fisk och kött ibland, men kallar sig ändå vegetarianer. Egentligen är det bara den som faktiskt äter enbart växtprodukter som kan räknas som vegetarian, alltså bara veganer. Däremot behöver man faktiskt inte vara vegetarian för att vara med i föreningen, det räcker med att stödja dess idéer, betonar han.

– Ett skäl till att inte äta kött är att man då inte dödar för att äta. På så sätt bidrar man inte till djurens lidanden vid uppfödning, transporter och slakt. Alla, både djur och människor, har samma rätt att leva.

Att djuren dödar varandra för att äta sig mätta betyder inte att det är

Sökarens klokpris 2004 tilldelas den vegetariska rörelsen i Sverige

Motivering:

Vegetarismen är etiskt högtstående. I en tid när människan fortfarande visar stor hänsynslöshet mot djuren innebär ett vegetariskt levnadssätt ett erkännande av djurens rättigheter, ett avståndstagande från det svåra djurplågeriet inom livsmedelsindustrin.

Vegetarism är att leva av det som jorden ger som gåva och är en god grund i en hälsosam livsföring.

Den vegetariska rörelsen är bland det mest positiva som finns hos mänskligheten idag. Vegetarism kan ses som en viktig del i framtidens levnadssätt.

Ann Magnusson

det bästa sättet för människor att hålla sig vid liv.

– Den som äter vegetariskt behöver inte heller utsätta kroppen för att behöva smälta tung mat, som exempelvis kött. Det gör att man mår bättre fysiskt, men också andligt sett. Man blir mer aggressiv om man äter kött.

Så om alla människor vore vegetarianer, skulle världen se annorlunda ut?

– Leo Tolstoj sa att så länge vi har slakterier så kommer vi att ha krig, och det ligger mycket i det, tror jag. Det finns människor som kan se vibrationer hos olika födoämnen och de menar att kött har en mycket grov vibration. Fukt är det bästa att äta, det går direkt ut i blodet utan att behöva brytas ner i matsmältningssystemet och vidare ut i cellerna för att där överlämna sin energi. Men de flesta behöver kraftigare mat än så.

Inte bara kosten

Det finns många myter om vegetarisk mat, som det vore på sin plats att avfärda, men det tar tid. Exempelvis brukar det hävdas att det inte går att idrotta på elitnivå om man är vegetarian. Men det beror helt på vilken idrott det handlar om. Är man sprinterlöpare eller tyngdlyftare behöver man kanske äta kött för att få energi nog att vara explosiv, men många som springer maraton eller utövar andra uthållighetssporter är

faktiskt vegetarianer.

– Det är viktigt att fundera över vilka värderingar vi har, som bara har med just vår kultur att göra. Svenskar tycker det är motbjudande att man i vissa andra länder äter katter och hundar. Men vilken är egentligen skillnaden mellan att göra det och att äta grisar och kor? Vi väljer inte så självständigt som vi tror utan påverkas utifrån.

Att vara vegetarian är en del i en hälsosam livsföring överhuvud taget. Andra saker man bör tänka på är att inte dricka kaffe eller te, eftersom dessa bryter ned organismen, och av samma anledning inte heller dricka alkohol.

– Kaffe och te tillför inte kroppen någonting, utan tar bara energi från kroppen när de ska hanteras. Alkohol är ett gift. De som säger att det är nyttigt med lite vin varje dag talar för sin ”sjuka moster”. Det är inte alkoholen i vinet som är nyttig, utan andra substanser som också finns i exempelvis druvjuice och olika grönsaker. Många människor är omedvetna om hur de på så sätt lurar sig själva.

Vid sidan av kosten är det viktigt att också tänka på den andliga och mentala hälsan. Om man tänker mycket negativa tankar mår man ändå inte bra och kan till och med bli fysiskt sjuk.

Henrik Sundström anser personligen att det inte räcker med ett enda liv för att utvecklas och mogna

”Ett skäl till att inte äta kött är att man då inte dödar för att äta. På så sätt bidrar man inte till djurens lidanden vid uppfödning, transporter och slakt.”

”Idag äter de flesta svenskar kött och vi får acceptera att vi som kollektiv är på den utvecklingsnivån just nu. Men vegetabilier är framtidens mat, det är vi inom den vegetariska rörelsen helt på det klara med, säger Henrik Sundström.”

helt som människa. Han tror på reinkarnation. De som inte är eller lyckas bli vegetarianer nu, har kanske inte så många andra erfarenheter från tidigare inkarnationer som gör att det blir självklart med en sådan livsöring.

– Det handlar inte om att vegetarianer är bättre människor än blandkostare, men när det gäller kost är de kanske mer mogna än de flesta andra. De som dricker alkohol och röker kan dock vara mogna och medvetna på andra plan än när det gäller hälsa, framhåller Henrik Sundström.

Men återfödelse och vad det medför låter ju som en ganska österländskt influerad livssyn – hör den samman med vegetarismen generellt?

– Nej, det där är min personliga reflektion efter lång tid som vegetarian.

– Jag kan fortfarande förundra mig över hur det gick till att jag blev vegetarian. Jag gick in i en hälsokoststaffär 1972 och köpte två böcker om fasta, och vid nyåret några månader senare beslöt jag mig för att sluta med kött, fisk, ägg, kaffe och alkohol. Jag har inte saknat någon-ting, men ibland så luktar stekos ganska gott, tycker jag.

Idag är det mycket lättare att

vara vegetarian än det var på sjuttio-talet. Då ansågs det konstigt, och få restauranger hade något vegetariskt på menyn. Nu finns det större medvetenhet och fler väljer det gröna alternativet på sin lunch.

Globalt mer ekonomiskt

Ett argument som ofta nämns i samband med vegetarism är att jordens åkerareal skulle användas betydligt mer effektivt om man odlade födoämnen som skulle ätas av människor direkt. Idag odlar man spannmål på stora ytor, vilket sedan äts av djur, som slaktas och blir människoföda.

– Det är ett oerhört slöseri. Vi brukar hävda att verkningsgraden på åkerarealen bara blir 10 procent när man framställer föda på så sätt, medan den är så mycket som omkring 80 procent när man framställer vegetabilisk föda på samma yta. Det säger sig självt att det skulle bli vittgående konsekvenser om det blev vanligt med vegetarisk mat. Dessutom skulle det vara bättre för miljön.

En annan konsekvens av djurhållningen som det inte talas så mycket om, är alla metangaser som kommer från djuren. De utgör ett väsentligt bidrag till växthuseffekten, menar Henrik Sundström. Han för-

klarar att det borde forskas mer om effekterna av vegetarisk kost, både när det gäller hälsan hos människor och när det gäller miljöeffekter av en omläggning av det globala jordbruket.

– Var och en måste själv bestämma vad som är rätt för honom eller henne. Som det ser ut idag äter de flesta svenskar kött och vi får acceptera att vi som kollektiv är på den utvecklingsnivån just nu. Men det vegetariska alternativet är framtidens mat, det är vi inom den vegetariska rörelsen helt på det klara med, säger Henrik Sundström.

Till sist – vilken är din älskingsrätt?

– Det godaste jag vet är nog lättstekta palstenackor!

Adresser:

Svenska Vegetariska Föreningen
Sågargatan 4, nb
116 36 Stockholm
www.vegetarian.se

Hälsofrämjandet
Sågargatan 4
116 36 Stockholm
www.halsoframjandet.se

<http://vegan.nu>

Från hemsidan vegan.nu

I Sverige dör varje år 1400 grisar under transporter.

Den första kartläggningen av grisars dödlighet under transporter i Sverige har gjorts av besiktningsveterinären Jan Kristofferson.

– Jag har kunnat visa en hög dödlighet vid transporter som är längre än 20 mil. Samtidigt har jag kunnat visa på en mycket låg dödlighet vid transporter som är mindre än fem mil från slakteriet, säger Jan Kristofferson till Sveriges Radio Ekot.

Det är en tydlig tendens att längre transporter ger större dödlighet bland grisarna. Jan Kristofferson säger att grisarna har ett litet hjärta i förhållande till sin kroppsvikt och därför är extra sårbara för stress, varav de flesta grisarna som dör under transporterna, dör på grund av hjärtsvikt.

Över 50 miljarder djur dödades 2003 för att bli mat.

Då är inga vattenlevande djur inräknade.

Siffrorna är sammanställda av FN-organet Food and Agriculture Organization (FAO) och är baserad på statistik från mer än 210 länder.

Tankar om vegetarismen

Vad jag har påstått är att vi av våra tänder att döma av naturen ej syns vara bestämda för köttkost, eftersom alla köttätande djur har långa, koniska, skarpa, ojämna tänder med mellanrum. Men de djur som bara lever av växter och frukt, har korta tätt invid varandra sittande tänder, fördelade i jämna rader.

Professor Gassendi

Kött som näring är avsett endast för rovdjur, inte för människor.

Dr Richard Nagel

Alltså är köttdieten ohälsosam och den vegetariska dieten den för människan naturenliga.

Dr Hjalmar Sellén

Vegetarismen motsvarar ett högt sedligt ideal i det att den förkastar slakten och uppställer kärleksfull mildhet gentemot djurvärlden som den främsta av alla lagar. Näst en människans avrättning är slakten säkerligen det avskyvärdaste och mest upprörande av alla skådespel.

Dr Simon

Avskyn för blodsutgjutelse skall alltid vara det första tecknet på humanitet. Och sålunda tillhör, jag upprepar det, framtiden vegetarianerna.

Professor Betekoff

Jag lever sedan mer än 60 år av endast växtkost, är 90 år gammal, frisk och kraftig. Mitt förträffliga hälsotillstånd tillskriver jag huvudsakligen min fullständiga avhållsamhet från kött, fisk och fjäderfä.

Dr Peeles

Vegetarismen har en oöverskådlig uppgift. Jag önskar lycka och framgång åt alla strävanden att höja folkhälsan.

Dr Henrik Berg

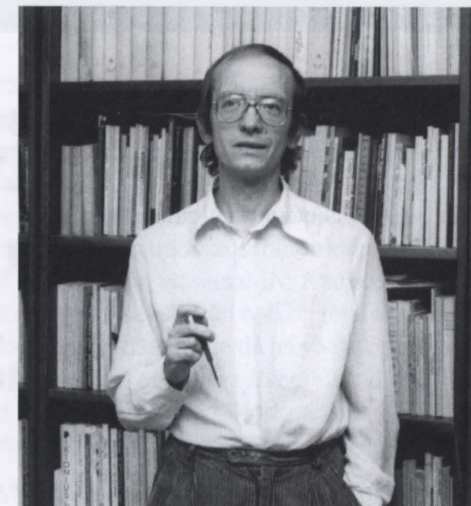
Jag tror att framtiden tillhör vegetarismen.

Dr August von Borosini

Låt naturens skänker ingå i våra måltider så naturliga och obehandlade som möjligt!

Professor W. Kollath

Citerat från ett häfte ”Vad läkare och näringsforskare säger om vegetarismen” samlat och utgivet av J. L. Saxon, Svenska Vegetariska Föreningens Förlag 1957.

Det är ytterst vanligt att människor hånar och förlöjligar sådant som de inte förstår eller ens satt sig in i. Så skrev en filosof för cirka hundra år sedan. Det är ytterst viktigt att vi människor anstränger oss för att förstå varandra så att livet blir lättare och mer intressant att leva. Och att förstå innebär att kunna samtala och lyssna på rätt sätt. Tyvärr så har finstämda samtal blivit allt mer sällsynta i takt med att det massmediala bruset ökat. Det är svårt att uppleva dessa genom mobiltelefon eller Internet eftersom de är beroende av att vi ser varandras ögon, ser skiftningarna i ansiktet och lär oss att lyssna till tystnaden.

Min glädje är alltid stor när jag möter en människa som verkligen lyssnar och försöker förstå utan att avbryta och som inte tror sig ha svaren på alla frågor. Jag nästan hoppar till när jag möter en sådan människa och tänker att nu får jag välja mina ord: den här människan lyssnar! Inte minst när det gäller viktiga ämnen som religion och livsfrågor har många en tendens att bara babbla på utan att inse att samtalspartnern kanske också har viktiga insikter.

Många tror nog att de lyssnar och att de samtalar men i själva verket sitter de bara och väntar på det rätta tillfället att komma med sina egna viktiga kommentarer. Jag är säkert inte ensam om att vara trött på alla politiker och debattörer som inte samtalar och lyssnar och kommer med goda argument utan i stället skäller på varandra för att vinna billiga poänger. Ibland ser jag människor som skriker och bråkar med varandra och jag tänker alltid: varför sätter de sig inte ner i lugn och ro över en kopp kaffe och samtalar? Om två ovänner börjar att verkligen samtala och lära känna varandra slutar det förmodligen med att de blir goda vänner.

När det gäller samtal så är det en mardröm att möta de som är låsta vid principfasta dogmer och åsikter och som vägrar att ge efter och att erkänna andras uppfattningar som likvärdiga. Sådana samtalspartners vill man undvika. Konsten att lyssna innebär att ta ett steg bakåt och för en stund placera sig själv i bakgrunden och låta någon annan spela huvudrollen. Jag har märkt att andligt utvecklade människor är väldigt goda lyssnare eftersom de har upptäckt att deras egen lilla person inte är det centrum kring vilket världen snurrar.

Lär man sig att verkligen lyssna så tror jag att man snart kommer att bli en mycket populär person i umgängeslivet. De flesta människor älskar att prata om sig själva!

Bengt Petersen

Edgar Mitchell:

”Utomjordingar besöker oss.”

Av Torbjörn Sassersson

Vi är upptäcktsresande, och den vetandets gräns som det i vår tid känns mest tvingande att överskrida gäller det mänskliga medvetandet. Vårt sökande är en förening av vetenskap och andlighet, en vision som påminner oss om vår förbindelse med det inre självet, med varandra och med jorden.

Edgar Mitchell

Vad fick dig att grunda Intitute of Noetic Sciences? Var det så att ditt livs inriktning förändrades, när du betraktade jorden utifrån rymden?

Edgar Mitchell: – Ja, anblicken av kosmos och jorden från världsrymden gav mig spontant ett slags uppenbarelse, som fick mig att ifrågasätta många av vår kulturs antaganden om kosmos och vår plats i universum.

Att förstå medvetandet och dess många olika sidor, egenskaper och tillstånd och dess evolution har varit mitt främsta intresse under trettio år och skälet till att IONS grundades.

Har du fortfarande kontakt med andra tidigare astronauter?

– The Association of Space Explorers är den organisation som representerar alla dem från alla nationer som har flugit i rymden. Genom den kan jag hålla kontakt med alla astronauter och kosmonauter.

IONS' uppgift skall vara att bedriva eller stödja banbrytande forskning om medvetandets möjligheter och krafter och att utforska fenomen som kanske inte stämmer med konventionella vetenskapliga modeller, och acceptera vetenskaplig stringens. Vilka är de viktigaste upptäckter som IONS gjort hittills?

– IONS har själv och i samverkan med närstående sammanslutningar hjälpt till att visa att medvetna val och avsikter är en grundläggande orsak i skapandet av verkligheten. Det betyder att den kartesianska dualismen och den vetenskapliga materialismen är bevisat felaktiga föreställningar.

Anser man inom IONS att ut ur kroppen-fenomenet är av intresse inom den forskning man bedriver?

– Ut ur kroppen-upplevelser (OBE) är ett intressant fenomen att studera. Men kvantprinciper antyder att OBE är en variant av fjärrsyn av icke-lokal kvantinformation och att ingenting verkligen befinner sig utanför kroppen.

Har du själv upplevt ut ur kroppen-fenomenet, klardrömmar, klärvoajans eller fjärrsyn?

– Ja, alltsammans du nämner.

Du har upprepade gånger under åren sagt att du har

sett bevis på utomjordiska högintelligenta livsformer. Kan du berätta mer om detta?

– Jag har ingen egen erfarenhet av utomjordingar eller UFOs, utan litar på upplysningar från trovärdiga ”old timers” och regerings- och militärpersonal från senare tid, som haft sådana positioner att de fått vetenskap om utomjordingar och UFOs. Jag har blivit informerad av sådana personer.

Är du säker på att dessa livsformer är utomjordiska? Skulle de kunna vara från en annan dimension?

– Det finns inom fysiken inga bevis för existensen av andra dimensioner utanför rummet. Om vi har besök av utomjordingar, kommer de sannolikt inte från andra dimensioner.

Det tycks finnas ett uppenbart samband mellan förändrade medvetandetillstånd och utomjordingar när det gäller kommunikation. Skulle telepati, fjärrsyn eller det utomkroppsliga tillståndet kunna fungera som länkar för kommunikation?

– De icke-lokala kommunikationsformerna, såsom fjärrsyn och telepati, är tänkbara vid kontakt med utomjordingar, och hävdade av några. Jag har ingen direkt kunskap om dessa kommunikationsformer.

När tror du att det är tid för mänskligheten att få veta och förstå att vi inte är ensamma i universum och att vi har fått besök av dessa ”rymdbröder” under lång tid?

– Jag tror att det är tid nu att upphäva de restriktioner som gäller befintlig kunskap om UFOs och utomjordingar, vilken man undvikit att ge ut eller har hemlighållit i de flesta nationer, kanske i samförstånd med utomjordingarna själva. Bevisen för utomjordingars existens och besök på jorden är nu så kända att enorma omvälvningar av jordiska institutioner är osannolika.

Tack så mycket för att du tagit dig tid att besvara mina frågor, dr Mitchell! Det har varit högst intressant.

Edgar Mitchell växte upp i Roswell, New Mexico, USA, i den lilla stad där det påstås att en utomjordisk farkost kraschlandade 1947. I en intervju gjord av Art Bell säger Mitchell att han är säker på att detta verkligen hände och att över 100 vittnen med direkt kunskap om händelsen har trätt fram och berättat vad de vet.

Kommentarer till brev från Oona Ingasdotter och Ingmar Ögren (Läsarforum, Sökaren 5/04).

Oonas invändning kan inte bestridas, men är det alltid så? Eller kanske bara ibland? I min bok handlar kapitel 2 utförligt om just sådana frågor.

Indicier för att det inte bara är fantasi eller något uppsnappat som inte har med ens eget förgångna att göra utgör de många fall, där reinkarnationsterapin har givit grundlig och ibland radikal hjälp och befrielse. Ett mycket enkelt exempel (det är vanligen betydligt mera komplext): En person har höjdskräck och upplever i regressionen hur hon i ett (hypotetiskt) tidigare liv blir nedstött från ett högt berg. Hon återupplever rädsla, panik, en kort smärta och hur hon därefter som själ svävar över den döda kroppen. De återupplevda känslorna löses upp. Efter detta har hon aldrig mera höjdskräck. Kan sådant uppnås genom en fantasi-upplevelse, eller genom att se hur en annan person föll och dog? Hur kan man i det senare fallet uppleva hans känslor?

Detta med att återuppleva känslor är väsentligt för en framgångsrik reinkarnationsterapi (kapitel 10 i boken). Betraktar man bara händelsen som om man tittar på TV, får man en förklaring till sitt problem, men har fortfarande (mycket av) problemet kvar. Kommer man in i att återuppleva de känslor man hade under det ”urtrauma” som framstår som problemets orsak, och kan man sedan lösa upp motsvarande emotionella energier som ligger dolda i det omedvetna jaget, blir man fri och problemet upphör. Regressioner som undviker att gå in i sådana känsloupplevelser är inte verklig reinkarnationsterapi.

Beteckningen reinkarnationsterapi är egentligen inte riktig. I de flesta regressioner som jag gör går vi också in i barndomsupplevelser i det här livet och ofta också i tiden inne i moderlivet. Ett bättre namn vore regressionsterapi. I många fall har också barndomsupplevelser bidragit till problematiken, eller de visar sig ha reaktiverat gamla traumatiserande känslöenergi som man i själen har med sig från ett annat liv. Kanske föll personen med höjdskräck som barn också från balkongen men klarade sig med blotta förskräckelsen. Detta kan då ha väckt upp en tidigare mera latent höjdskräck från det andra livet, eller det kan i en del fall rentav vara huvudorsaken till höjdskräcken.

Jan Erik Sigdell

Hej, Sven!

I Sökaren nr 5, sidan 9 anmäler du boken ”Guru!” , och skriver om författaren: ”Det är också mitt intryck att han inte är någon omdömesgill sanningssägare, utan subjektiv och ibland okunnig.”

Ack ja, det omdömet gäller väl varenda en av oss. Det enda område vi kan uttala oss om med full ”omdömesgill sanning” är vara matematiken, eftersom varje påstående där kan prövas fullständigt av envar som gör sig mödan att sätta sig in i matematikens lagar. På övriga områden av det mänskliga livet är vi alla med nödvändighet subjektiva och ibland okunniga, särskilt när vi uttalar oss om andliga ting. Där sitter vi alla i samma skrangliga båt, och ror efter bästa förmåga mot upplysningens fyr vid horisonten.

Goda hälsningar

Nils-Olof (Jacobson)

Ord att tänka på

Att vara är en välsignelse. Att leva är heligt.

Abraham Heschel

Har man ingen karaktär får man skaffa sig levnadsregler.

Albert Camus

Det räcker inte med talang för att lyckas. Man måste också ha talangen att lyckas.

Hector Berlioz

Åskådarens fantasi skapar den tavla han betraktar.

Eugène Delacroix

Förklara aldrig med konspiration vad som adekvat kan förklaras med dumhet.

R. Heinlein

Den vanliga uppfattningen att vetenskapsmän avvisar en teori så snart som den leder fram till någon motsägelse är inte riktig. När de kommer fram till något som tycks fungera, så kör de vidare med det och ignorerar dess svaga punkter. /.../ vetenskapsmän är lika benägna som andra att följa hugskott och påverkas av massentusiasmer.

Vannevar Bush

Om någon inte tror på samma sätt som vi, då säger vi att han är konstig, och det avgör saken. Jag menar att så är det nuförtiden, för vi kan inte bränna någon på bål.

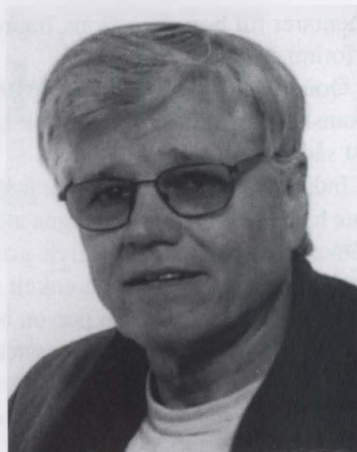
Mark Twain

Det är ingen risk att folk stjäla dina fina idéer, för om de verkligen är så bra så måste du stoppa ner dem i halsen på folk.

Howard Aiken

Rolf Ejvegård

Kan vetenskaplig forskning vara ovetenskaplig?

Se på dagens universitet i Lund. Där tycks åtskilliga så kallade forskare ha fått ont i magen därför att det har föreslagits att en professor i parapsykologi skall inrättas. Sådant får inte förekomma! Nej usch, ropar dessa personer som förmodligen aldrig genomfört det minsta lilla parapsykologiska experiment.

Det finns olika tolkningar av vetenskap liksom det finns olika tolkningar av demokrati. Att en majoritet bestämmer vad som är sann demokrati eller sann vetenskap får orimliga konsekvenser.

När en majoritet av dagens vetenskapsmän förklarar vad som är och vad som inte är vetenskap – och därmed utesluter visst forskningsarbete – kan detta få orimliga och i längden oönskade konsekvenser.

Vad är nu vetenskap? Kan vetenskaplig forskning vara ovetenskaplig? Svaret är lätt att ge. Svaret är nej.

Tyvärr finns det diktatorer inom (den ortodoxa) vetenskapen, vilka anger att man måste forska om det och det eller så och så för att det skall få kallas vetenskap.

I vissa vänsterkretsar har endast marxism ansetts vara riktig vetenskap. Denna rigida syn ledde till att Sovjetunionens vetenskap stagnerade inom alla områden utom två: vapentechnik och rymdresor.

Inom nazismen gjordes gällande att judar inte kunde bedriva vetenskap. Judar på universitet miste sina arbeten och snart förbjöds judiska ungdomar att bedriva högre studier över huvud taget. Men många framstående vetenskapsmän i Tyskland var judar.

Häromdagen hörde jag på radion en diskussion där astro-

nomer, astrofysiker och andra vetenskapsmän, som är på jakt efter tecken på liv utanför vår planet, berättar att de 20 år tidigare hållits för stollar i vetenskapsvärlden.

Inom politiken liksom inom vetenskapen dyker diktatorerna upp. Att politik och vetenskap bäst bedrivs i ett öppet samhälle där slutsatserna inte stipuleras i förväg har dessa människor inte förstått. I stället kommer dessa överfurirer och säger att det och det ämnat, den och den disciplinen kan man inte studera vetenskapligt.

Det har nämligen alltid funnits och finns i hög grad fortfarande så kallade vetenskapsmän som förbjuder och förnekar både det ena och det andra. Se bara på dagens universitet i Lund. Där tycks åtskilliga så kallade forskare ha fått ont i magen därför att det har föreslagits att en professor i parapsykologi skall inrättas. Sådant får inte förekomma! Nej usch, ropar dessa personer som förmodligen aldrig genomfört det minsta lilla parapsykologiska experiment. Se där har vi personer som vet resultatet i förväg. Det märkliga är bara att historien visar att de alltid småningom tycks förpassas till vetenskapens skräphög. Innan det sker ställer de till med en massa besvär som tar andras tid och resurser i anspråk.

Om dessa konservativa forskare i dagens demokratiska

samhälle haft lika stort inflytande som deras föregångare hade under den odemokratiska medeltiden, så hade vi fortfarande kört till marknaden i våra åsneskrindor och sovit i ohälsosamma hus med nattmössan nerdragen över öron och ögon. Svenska Akademien ville inte ge Einstein nobelpris för relativitetsteorin. Ändå blev han ett drygt halvsekel senare av Time magazine utsedd till årtusendets mest framstående människa alla kategorier.

Som tur är fortsätter den vetenskapliga utvecklingen ännu i dag. Det kommer den att göra så länge det finns människor. Vetenskapen utvecklas av egen kraft, finner nya metoder och vägar och kommer fram till tidigare "otroliga" resultat. Vetenskapen utvecklas inte genom förutfattade meningar och diktat. Vetenskap är inte uttalanden a priori att det och det i sig är ovetenskap. Vetenskap är det som bedrivs med fruktbara metoder, det vill säga i princip samma metoder som fört alla vetenskaper framåt. Forskningsmetoder inom alla forskningsgrenar skall vid behov kritiseras. I ett demokratiskt samhälle skall olika politiska åsikter debatteras och granskas. Inom svensk politik lanserades en gång en slogan om "den enda vägen". Det är ett demokratiskt synsätt som ligger bakom ett sådant uttryck. Och påståendet att parapsykologi inte är vetenskap är ovetenskapligt.

Vad betyder anomalier inom vetenskapen?

Anomalier är fenomen som avviker från det normala, faller utanför etablerad erfarenhet, utmanar en kunskapsbild. De finns inom många vetenskapsområden och kan utgöra problem, då de antyder att det finns allvarliga fel och brister i kunskapen. Problemet löses i allmänhet genom att anomalierna förpassas till en skräpkorg. Men när anomalier ändå studeras, visar det sig ibland att man gör viktiga nya upptäckter som vidgar och fördjupar vår kunskap om världen.

Eftersom anomalier strider mot rådande begrepp om verkligheten, stöter utforskning av dem på motstånd hos etablissemangen. Sådant forskning stöds inte som annan vetenskap, och teorier som innefattar anomalier eller vill förklara dem avvisas som ointressanta eller omöjliga att ta på allvar. Den bild man har av verkligheten är så fast rotad i sinnena att det som strider mot den framstår som överkligt. Den verklighetsbild som idag för många framstår som självklar har utbildats av vetenskapsmän och tänkare under gångna tider och har fått ett sådant anseende att det känns omöjligt att rubba den. Men vid en kritisk granskning av en gammal sanning visar den sig inte sällan vara grundad på felaktigheter. Den insikten är giltig inte minst när det gäller så kallade paranormala fenomen, som är anomalier i den nutida naturvetenskapliga bilden av världen.

Den vetenskapliga objektiva metoden har gett människan en mängd viktig kunskap, som hon inte kunde vinna under tider när religionen och traditionen var de stora auktoriteterna. Det moderna veten-

skapliga vetandet har mer än något annat bidragit till de stora positiva förändringarna i vår materiella värld under de senaste århundradena.

Men nutidens vetenskapare arbetar sällan förutsättningslöst. I stället är de mycket beroende av den samlade kunskapen från tidigare generationer, som de tar för given och som är deras grund och utgångspunkt. Denna kunskap måste de ha kännedom om för att kunna verka som forskare. De kan ju inte själva börja forska från zero. Den vanliga attityden blir då att acceptera den världsbild som bygger på den gamla kunskapen. Men naturvetenskap är en ny företeelse i människans historia, och det nutida vetandet om världen har inte den fullständighet och det djup som många tror. Vår vetenskapliga bild av världen består mest av hål, har det sagts. Åtskilligt som den nutida vetenskapen lär ut om världen måste ifrågasättas. Och här kommer de paranormala fenomenen i hög grad in i bilden, eftersom de pekar på allvarliga fel och brister i den enkelt mekanistiska förklaringen av verkligheten.

Men det finns naturligtvis vetenskapare som har ståndpunkten att om vissa fenomen inte kan förklaras inom ramen för nutida naturvetenskap, inte passar in i världsbilden, så betyder inte detta att dessa fenomen inte finns. Världsbilden kan ha så allvarliga brister, att den måste ritas om.

Skepsis är något viktigt inom vetenskapen. Men det är också viktigt att den skeptiska inställningen inte bara intas mot sådant som inte stämmer med dagens världsbild utan även mot denna världsbild själv.

En vetenskaplig grundprin-

cip är att ingenting skall accepteras utan bevis. Men det är inte oproblematiskt vad som är avgörande bevis. Vad som förr kunde uppfattas som bevis är idag inte bevisande på samma sätt. Idag framträder flera möjliga världsbilder, och vad som tycks vara bevis om man utgår från en världsbild är kanske inte alls bevisande om man räknar med en annan världsbild. Den materialistiska mekanistiska beskrivningen av världen har idag konkurrens av andra världsbilder. Man talar nu till exempel om en självorganiserande förmåga i universum, och om intelligent design.

En insikt börjar svagt att synas i den akademiska världen att ockulta, övernaturliga, paranormala fenomen inte självklart skall dömas ut utan mycket väl kan tillhöra vår verklighet, och om de gör det, måste de inpassas i världsbilden, om denna skall vara sann.

Skeptikernas flaggskepp, den amerikanska tidskriften *Skeptical Inquirer*, "the magazine for science and reason", skriver en Bruce Flamm, som är klinisk professor i medicin, att "det måste understrykas att i hela den moderna naturvetenskapens historia har aldrig något slags övernaturligt fenomen upprepats under strängt kontrollerade förhållanden. Betydelsen av detta faktum kan inte överdrivas." Detta är ett felaktigt påstående som ständigt görs av skeptiker, även i Sverige, beroende på att de läser, eller hör, vad andra skeptiker har sagt, och tror på detta, i stället för att fördomsfritt studera den mer sakliga parapsykologiska litteraturen.

SM

Anomalier strider mot rådande begrepp om verkligheten. Därför stöter utforskning av dem på ett rejält motstånd hos det vetenskapliga etablissemangen.

Fördomar. Fördomar, fördomar möter parapsykologins djärva och sunda pionjärer.

Vad blev det av ”rösterna från rymden”?

Nils-Olof Jacobson

EVP eller *Electronic Voice Phenomenon* innebär att man på band spelar in röster som förefaller sakna normal förklaring och kan tänkas komma från ”de döda”. Rösterna kan svara på frågor men det finns ingen möjlighet till dialog. Röster med eventuella svar får avlyssnas och bedömas i efterhand. EVP blev känt genom Friedrich Jürgenson, som levde 1904-87. Hans bok *Rösterna från rymden* 1964 gav namn åt hela området.

EVP är ett förstadium till ett mer avancerat fenomen som kallas ITC eller *Instrumental Transcommunication*. Det innebär att någon tar emot meddelanden via telefon, radio, dator, TV eller andra elektroniska apparater, där meddelandena inte verkar ha någon jordisk avsändare utan förefaller komma från en annan dimension, kanske den där ”de döda” förmodas leva vidare.

I sin avancerade form innebär ITC en tvåvägskommunikation med en partner som förefaller befinna sig i en annan dimension. Dialog kan föras via dator, telefon, radio eller TV; frågor kan ställas och besvaras. Om försöket görs med en vanlig radio som är inställd på jämnt brus, så kan man ibland uppleva ett fenomen som kallas *direkt radoröst*: experimentatorn kan uttala en fråga och höra den besvaras i radions högtalare. Radorösten kan t.ex. kommentera situationen i experimentrummet eller nämna närvarandes namn. I de bästa fallen av ITC är den direkta radorösten så tydlig att det inte är någon tvekan om vad den säger.

Den intresserade kan finna många artiklar jag har skrivit om dessa omstridda fenomen i Sökaren, senast i nr 2/1998. Att inga senare artiklar finns beror på att avancerad ITC kulminerade på 1990-talet. Sedan har den aktiviteten i hög grad avtagit, i varje fall den som rapporteras offentligt.

I meddelanden som angavs komma från kontakter på ”andra sidan” kommenterades försämringen av ITC. Den sades bero på konflikter och förtal inom gruppen av jordiska experimentatorer, vilket gav ett svagt ”kontaktfält”. Det var särskilt paret Harsch-Fischbach i Luxemburg som anklade

gades för bedrägeri, kanske för att de rapporterat de mest avancerade fenomenen. Harsch-Fischbach har sedan flera år helt dragit sig tillbaka från offentligheten, och den internationella organisation som var på väg att bildas 1998 är upplöst. Amerikanen Mark Macy, som var aktiv i gruppen under hela 90-talet, skildrar ut- och avvecklingen av ITC i sin bok *Miracles in the Storm*.

Anabela Cardoso

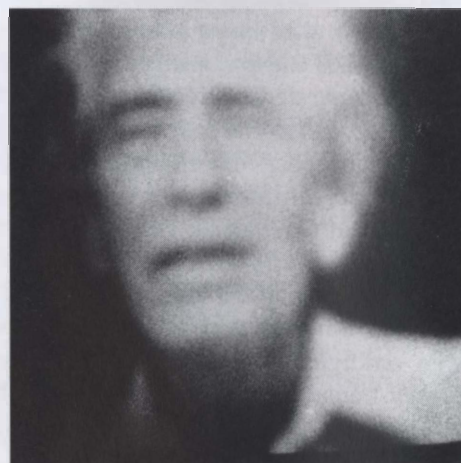
Nu är det bara ett litet fåtal forskare (de kan räknas på några av ena handens fingrar) som beskriver återkommande ITC. En av dem är Anabela Cardoso, en spansk kvinna med yrkesbakgrund som diplomat. Hon har en doktorstitel men jag vet inte inom vilket område, förmodligen i något juridiskt eller samhällsvetenskapligt ämne. Anabela berättar att hon hörde sin första direkta radoröst 11 mars 1998, och hon upplever tydligen upprepade sådana fenomen. Hon förefaller nu vara en av de flitigaste experimentatorerna inom ITC.

Anabela Cardoso publicerar tidskriften *ITC Journal*. Sedan den tyska *Transkommunikation* upphörde, tror jag att *ITC Journal* är den enda europeiska tidskrift som bevakar ITC. Den innehåller både populära översikter, intervjuer och artiklar med vetenskapliga anspråk.

Konferens om överlevnadsforskning och ITC

23-25 april 2004 arrangerade Anabela Cardoso en konferens i Vigo i norra Spanien. Den hade det långa namnet *The First International Conference on Current Research into Survival of Physical Death, with Special Reference to Instrumental Transcommunication*. Medarrangör till konferensen var en välmeriterad forskare, den engelske psykologiprofessorn David Fontana. En av föredragshållarna var gamle professor Ernst Senkowski, som nämns i flera av mina tidigare artiklar i Sökaren.

ITC Journal nr 18, juni 2004, innehåller rapporter från konferensen. En av deltagarna var Peter Fenwick. Han är psykiater i London och specialist i neuropsykiatri, dvs samspelet mellan hjärnans biologiska och psykiska funktion. Hans mångåriga intresse av förhållandet mellan hjärnan och medvetandet har väl bidragit till att han också är en av Englands ledande forskare vad gäller nära döden-upplevelser. Han leder ett forskningsprojekt där man samlar in data från tjugo engelska sjukhus. Tillsammans med sin hustru, Elisabeth Fenwick, har han skrivit en bok: *The Truth in the Light: An Investigation of Over 300 Near-Death Experiences*.

Claude Thorlin såg denna bild i sin TV-apparat dagen då Friedrich Jürgenson begravdes, och fotograferade den med polaro- idkamera.

En skeptiker på konferens

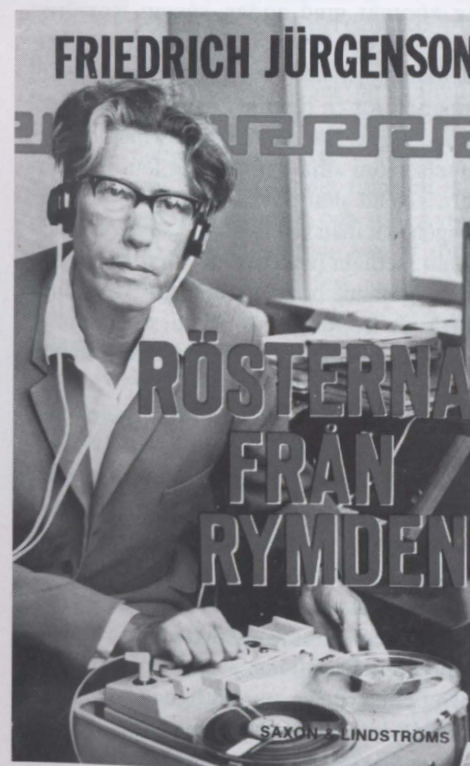
I *ITC Journal* kommenterar bl.a. Peter Fenwick konferensen. Han ger en koncentrerad sammanfattning av hur han som initial skeptiker upplevde de tre dagarna. Efter inledande beröm över arrangemangen fortsätter han:

”Vår tidigare erfarenhet av elektrokommunikation var noll. Inte bara det, vad jag hade hört om den ingav mig viss

skepticism. Jag hade tänkt att det troligaste var att folk hade suggererat sig själva och att fenomenen troligen var tillfälliga och dåligt definierade. Första kvällen blev det mycket klart att det redan fanns en omfattande metodologi för att upptäcka och återge diskarnerade röster, men mer imponerande var antalet deltagare i processen. Både de amerikanska och franska organisationerna, med vardera över 1000 medlemmar, utgjorde en förvånande reservoar av intresse och experiment.

Den andra dagen klargjorde rapporterna från den italienska gruppen med sin högteknologiska analys att rösterna verkligen var annorlunda än vanligt tal, att det var osannolikt att de var bedrägligt åstadkomna och att de hade sin egen fenomenologi. Användningen av radio som medium var ovanlig, och det blev klart att det fanns många sätt att vara ett medium, där den konventionella metoden att sitta i trans bara var en möjlighet.

Sista dagen hade den vida omfattningen av dessa fenomen blivit uppenbar. Förekomsten av bilder på film och videoband var förvånande. Fastän banden måste granskas noggrant i detalj innan figurerna kunde upptäckas, så var bilderna av sådan kvalitet att det blev allt svårare att argumentera för bara önsketänkande hos granskaren, eller för att bara slumpmässiga mönster i filmen

Friedrich Jürgenson var med sin bok *Rösterna från rymden* en pionjär inom EVP-forskningen.

Claude Thorlin i Eskilstuna – till vänster på bilden – var fotograf och flitig ”röstforskare”. Här har ”anden Caimy” kommit med på en bild.

men trosvisst tolkades som bilder. Helt klart är både bilder och röster delar av världens naturliga fenomen.

Min slutsats av den mycket vida omfattningen av presentationer, somliga av ypperlig kvalitet, är att fenomenen är väl etablerade. De finns helt klart där, de är upprepningsbara, och de behöver en förklaring.

Det finns två slags möjliga förklaringar. Den första är att fenomenen är ett resultat av växelverkan mellan medvetandet hos dem som söker dessa fenomen och den mekaniska utrustningen, vilket leder till en påverkan på lagringsmediet och åstadkommer mönstret av bilder och ljud.

Eller, dessa fenomen är i någon mening transcendent och bärare av information som överskrider den som finns hos experimentatorerna. Det är väl etablerat i parapsykologin att det finns växelverkan mellan experimentatorn och experimentet, men studier av mediumskap ger också indier på en möjlig fortsättning av livet efter döden. När vi har nästa konferens hoppas jag uppriktigt att de som arbetar på området har utformat ett experiment som kan skilja dessa två alternativa förklaringar. Båda kan vara sanna, men det kan bara avgöras av rätt experimentell utformning.”

Kommentar av Friedrich Jürgenson

Som kommentar till detta omstridda forskningsfält vill jag citera ett uttalande av Friedrich Jürgenson. I nr 16 av *ITC Journal* citerar Anabela Cardoso en intervju, publicerad i boken *The Ghost of 29 Megacycles* av J.G. Fuller, där Jürgenson säger:

”Du måste ha stor hängivenhet för detta arbete. Fyra basala krav gäller: För det första, du måste ha tid – massor med tid. För det andra, du måste ha tålamod – en otrolig mängd tålamod. För det tredje, du måste ha pengar, pengar för att skaffa utrustning, kassera det som inte fungerar, och köpa nytt för att ersätta det. Men viktigast av allt är villigheten att ta emot förtal och förlöjligande.”

* Tidskriften *ITC Journal* har webbadressen <http://eureka.ya.com/cadernostci>. Ett års prenumeration kostar 10 euro. Tidskriften är i A5-format, ca 70 sidor. Ungefär en tredjedel av innehållet är på engelska, resten på spanska och portugisiska.

Claude Thorlins Jürgenson-bild kommenteras utförligt på <http://www.leopoldreport.com/FRITTE.html>

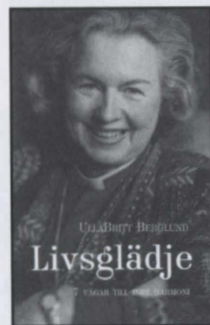
Den mest omfattande informationen om ITC med litteratur, bilder m m finns på Mark Macys webbplats www.worlditc.org.

Nils-Olof Jacobson har skrivit i Sökaren om ITC bl a i

Numren kan ej beställas

nr 10, 1987: Vem talar i Luxemburg?
nr 10, 1988: En ande i maskinen?
nr 7, 1990: Rösterna från rymden.
nr 8, 1990: En ande i datorn – eller en spricka i tiden?
nr 6, 1991: Nytt från rösternas värld.
nr 4, 1993: Bilden av Friedrich – från andra sidan?

nr 4, 1995: Rösterna från rymden.
nr 3, 1996: Rösterna från rymden fortsätter.
nr 5, 1997: Ankomst till sommarlandet I.
nr 6, 1997: Ankomst till sommarlandet II.
nr 1, 1998: Adolf Homes död. Ankomst... III
nr 2, 1998: Brev från helvetet.

Klokbok

Ulla Britt Berglund är präst i Svenska Kyrkan och har skrivit några böcker. Den senaste är *Livsglädje* och handlar enligt undertiteln om om "7 vägar till inre harmoni". Forum 2004.

De sju vägarna är matglädje, kärleksglädje, arbetsglädje, livsglädje, städglädje, själsglädje och resglädje, vilka har var sitt kapitel.

I boken finns många fina synpunkter om livet och hur det kan levas, och många goda formuleringar.

Exempel:

Livsglädje är att vara glad över livet – bara att livet finns är anledning till glädje.

Den som kan vara glad över lite har mycket att vara glad över.

Ett hem är en värld i sig.

Ulla Britt Berglunds bok kan säkert ge inspiration åt många att leva ett liv i mer glädje.

SM

Djuretik

Djurens liv av J. M. Coetzee m fl. Förlag: Nya Doxa 2003. Översättning: Lisa Gålmark.

I denna bok tar nobelprisatagaren i litteratur J. M. Coetzee upp det etiska problemet med vår behandling av djur bland annat i livsmedelsindustrin.

Det är betydelsefullt att frågor om djuretik uppmärksammas av högt ansedda skribenter. Tidigare har litteraturnobelprisatagaren och vegetarianen Isaac Bashevis

Den ryske författaren Dostojevskij skulle avrättas 1849 tillsammans med trettioen andra personer. Dödsdomen lästes upp. Alla blev iförda likskjortor, och kistor kördes fram. Det var trettio grader kallt och de väntade i tjugo minuter på avrättningen.

Dostojevskij berättar i ett brev till sin bror att han först när han skulle avrättas upptäckte hur fel han hade levt. Hur ofta han hade varit blind för allting, varit likgiltig och tom invärtes. Han sa till sig själv: "Om jag bara kunde få fem timmar – naturligtvis kunde jag inte få fem dagar eller fem veckor, men fem timmar – då skulle jag uppleva vad det är att vara levande, att ha händer, ögon, öron och kunna tala och tänka."

I sista stund kom bud från tsaren om benådning. Fångarnasändes till Sibirien i stället. För Dostojevskij blev livet nytt. Livet var inte en självklarhet, dagen var inte en självklarhet, sinna var inte en självklarhet. För den som snuddat vid döden ter sig livet annorlunda. Först i dödens väntrum vet vi vad livet är. Det vi tycker är vardagligt är i själva verket underverk.

Ur Ulla Britt Berglunds "Livsglädje", Bokförlaget Forum, 2004.

Singer uppmärksammat djuretiska frågor i sina böcker; han låter en av sina diktade personer jämföra människors beteende gentemot djur med nazisternas behandling av judar.

Författarens romanfigur Elizabeth Costello ger uttryck för stort främlingskap inför människors behandling av djur. Hon säger att hon inte längre vet var hon befinner sig. Hon konstaterar att hon kan ha helt normala relationer med människor. Samtidigt ser hon att dessa människor "deltar i ett brott av häpnadsväckande proportioner" och att de för pengar köper delar av lik för att äta upp dessa. Coetzee låter Cosetello säga att vårt grymma utnyttjande av djuren kan jämföras med de värsta tänkbara brott.

J. M. Coetzees bok är till stor del skriven i dialogform, där åsikt ställs mot åsikt. Men jag tycker inte att dessa meningsbrytningar är belysande. En skarp dialog borde se ut på annat sätt.

I boken ingår kommentarer till Coetzees text av bland andra djurrättsfilosofen Peter Singer.

SM

Spiritism

Marion Dampier-Jeans är ett spiritistiskt medium, av danskt ursprung, bosatt i London. Hon berättar om sina kontakter med andarna för Charlotte Kehler i en bok med titeln *Röster från en annan värld*, utgiven på PP Förlag (vilket betyder People's Press och finns i Köpenhamn) 2004. Boken är översatt från danska till svenska av Carol Petersen. En tidigare bok av Marion Dampier-Jeans har titeln "Mit liv med ånderne" (2001).

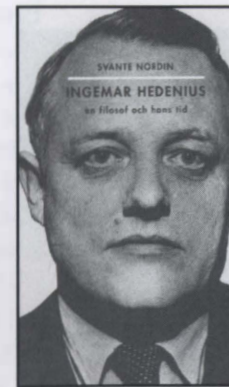
Någon tvekan om tolkningen av sina upplevelser har Marion Dampier-Jeans inte. Hon ironiserar litet över andra medier som tror sig ha kontakt med bland andra kända avlidna som prinsessan Diana, Marilyn Monroe och Elvis Presley, men att hennes egna kontakter är verkliga är hon säker på.

Det har funnits kända medier som inte alls varit övertygade om att de haft verklig kontakt med andar, såsom Rosalind Heywood och Eileen Garrett, som var intellektuellt begåvade kvinnor. Den senare stod i spetsen för en förening av parapsykologiska forskare. När man tar del av mediernas berättelser om sina upplevelser kan man erinra sig att den parapsykologiska forskningen, där man vetenskapligt studerar bland annat mediala fenomen, inte har funnit något avgörande bevis för en spiritistisk tolkning av fenomenen. Ytterst få parapsykologer idag är spiritister, om ens någon enda.

Men att medier tror på "andehypotesen" är begripligt. De upplever så tydligt andarnas närvaro. Men om man tittar kritiskt på meddelanden från "andar", märker man ideligen att där finns absurditeter, felaktigheter och tveksamma inslag. Samtidigt är det så att åtskilligt som medier säger faktiskt stämmer med verkligheten. Så dessa människor har ofta en paranormal förmåga att uppfatta delar av verkligheten, som de normalt inte skulle ha vetskap om.

När jag läser Marion Dampier-Jeans bok störs jag av den kritiklösa attityd som genomsyrar den, trots att hon ibland i detaljfrågor visar litet kritik.

SM

Hedenius i helbild

Idé- och lärdoms historikern Svante Nordin har skrivit en tjock bok om filosofen Ingemar Hedenius (1908–1982) *Ingemar Hedenius. En filosof och hans tid*, 563 sidor, Natur och Kultur 2004. Boken är lätt att läsa, upplysande och underhållande och ger en stor mängd informatoner om Hedenius från barndomen till slutet.

Ingemar Hedenius blev först känd för en bred allmänhet sedan hans kristendomskritiska bok "Tro och vetande" kommit ut, 1949, och väckt stort uppseende. Med vad han själv uppfattade som rationellt tänkande angrep han centrala kristna trosföreställningar, och många tyckte att han gjorde slarvsylta av teologin och skämde ut teologerna.

Bland det som Hedenius kritiserade var den kristna tron på underverk, främst tron på Jesu uppståndelse, som han ansåg självklart stred mot vad vi vet om naturen. Han menade också att tron att det mänskliga medvetandet kan överleva kroppens död var orimlig, eftersom det finns ett intimt samband mellan kropp och själ. Även tron på Guds existens dömde han ut som orimlig. Det finns, slog han fast, ingen Gud som ingriper i människornas liv genom att sätta naturlagar ur spel.

(Hedenius kom själv från en kristen familj och var kristen fram till ungefär 20 års ålder och väl förtrogen med religiösa tankar och känslor.)

Eftersom många inom och utom det kulturella och vetenskapliga etablissemanget hade samma materialistiska världsbild som Hedenius, gav dessa honom rätt och betraktade honom som en stor gestalt och en betydande sanningssägare. Hans motståndare teologerna tycktes ha märkligt svårt att effektivt ge svar på tal.

Hedenius var en betydande, respekterad och fruktad gestalt i den svenska kulturdebatten under många år; en rad tunga inlägg kunde han publicera i Dagens Nyhe-

ter, där hans vän ateisten Herbert Tingsten regerade.

Svante Nordin bok ger oss bland annat förfärande inblickar i intrigen och grälen i den akademiska världen och i viss mån även inom det kulturella etablissemanget i övrigt. Oförskämdheterna haglade både i offentliga inlägg och i privata brev. Hedenius själv slängde invektiv och nedvärderande uttalanden över meningsmotståndare, samtidigt som han själv inte alls tålde kritik. Han hade en bred vänskrets av framför allt skönlitterära författare och litteraturkritiker, men förlorade de flesta av vännerna på grund av oenighet i någon fråga.

Hedenius trodde sig ständigt ha rätt, och uppfattade sig som intellektuellt och moraliskt överlägsen, och därför underkände han med arrogans och vrede andras uppfattningar. Motståndarna var bara värda förakt.

Men Hedenius tog verkligen upp viktiga livsfrågor och var därför trots allt en väsentlig filosof i sin tid, en tänkare som man inte utan vidare kommer förbi.

För mig framstår han som en känslig och ärlig sökare, men i väsentliga stycken varken skarpsinnig eller djupsinnig. Till hans starka sidor hör att han hade utomordentligt god hand med det skrivna språket.

Bland mina kritiska synpunkter på Ingemar Hedenius som tänkare finns att han inte visade någon kännedom om de så kallade paranormala fenomenen. En viktig del av verkligheten undgick honom därmed, och det påverkade hans tänkande som i många stycken blev materialistiskt naivt. Han visade inte heller någon kännedom om de starka resonemang som finns för existensen av en intelligent kraft i universum, utan anslöt sig till en mekanistisk tolkning av verkligheten. En stor del av hans tänkande ter sig därför för mig inaktuellt, även om en del av hans kristendomskritik står sig. Av Hedenius böcker tycker jag för min del bäst om "Helvetesläran", där han övertygande visar att Jesus lärde att det fanns ett riktigt bastant fysiskt helvete, där människor svårt skulle straffas.

Men Hedenius hade offentliga åsikter om mycket, inte bara om filosofi och kristen teologi. Han angrep monarki och ordensväsende, nazism och kommunism, tog ställning mot kärnkraften och för staten Israels existens och för "rätten till vår död", och han skrev uppskattande vänrecensioner av skönlitterära verk.

SM

Psykopater

Medicinen och psykologen Görel Kristina Näslunds bok *Lär känna psykopaten* (Natur och Kultur 2004) tar upp det psykiatriska begreppet psykopat och försöker förklara hur psykopater är funtade och varför.

Man kan beskriva en psykopat så att han inte känner medlidande eller rädsla, och saknar skuldkänslor. Han är impulsiv och har en lättväckt vrede, är egocentriker med en yttlig charm.

Psykopaten är oförmögen att bete sig på ett anständigt sätt, han saknar moraliska begrepp. Han är hänsynslös och aggressiv. En del psykopater kan drabbas av raseri vid minsta anledning; de kan vräka ur sig otidigheter och smädelser.

Många psykopater är kriminella. Brotten kan för dem vara som en drog, vilken ger dem nödvändiga kickar. Att begå allvarliga brott är lätt för dem, eftersom de saknar den normala människans rädsla och medkänsla.

En psykopat ljugar och bedrar ofta samvetslöst, han manipulerar och utnyttjar andra; sol- och våraren Raskenstam blir ett exempel.

Men psykopater finns inte bara bland brottslingar, som ställt sig utanför lagen, utan även bland samhällets toppar, såsom affärsmän, forskare och läkare; dessa visar upp en fasad av normalitet.

Men kan man verkligen dela in oss människor i psykopater och icke-psykopater? Enligt en bedömare är det bättre att tala om personer med mer eller mindre starkt psykopatiska drag.

Ett karaktärsdrag är att psykopaten ser sig själv som en överlägsen person med rätt att leva efter egna regler. En psykopat menar sig veta bäst och upplevs av andra som arrogant, påstridig och inbilsk. Han har svårt att acceptera att andra inte alltid delar hans åsikter.

En psykopattyp är den arge psykopaten som är en felfinnare som tycks finna ett nöje i att gå emot och frustrera andra.

Han kritiserar och förlöjligar andra på ett samvetslöst sätt. När han möter opposition kommer från honom en ström av anklagelser över hur orättvist han blivit behandlad. Han är oförsonlig, hård och hätsk.

Förklaringen till psykopati ligger enligt bedömare i människans biologiska utrustning. "Den kemiska mixen i deras kropp ser annorlunda ut" än hos normala människor. Hjärnan arbetar annorlunda hos en psykopat än hos andra.

En sund människa kan leva sig in i andra människors tankar och känslor, men psykopaten saknar inlevelseförmåga och förstår inte andra, utan är fylld av sig själv.

Recensentens reflexioner:

Sant är att en hel del människor, även kända, har drag som påminner om psykopatens.

I sin bok om Hedenius citerar Svante Nordin Olof Lagercrantz ord om Herbert Tingsten: han saknade förmågan att se "att något existerar utanför honom själv", och från Hedenius citeras att Tingsten vid slutet av sitt liv "skällde förfärligt på alla möjliga människor".

Och Hedenius själv beskrivs av Svante Nordin som en man som trodde sig ständigt ha rätt, som uppfattade sig som intellektuellt och moraliskt överlägsen och därför med förakt, arrogans och vrede underkände andras uppfattningar.

Se där klart psykopatiska karaktärsdrag hos ett par kända kulturpersonligheter och debattörer!

(Att en person har psykopatiska drag betyder inte att han/hon är psykopat – lika litet som den som har schizofrena drag är schizofren eller den som har manodepressiva drag är manodepressiv.)

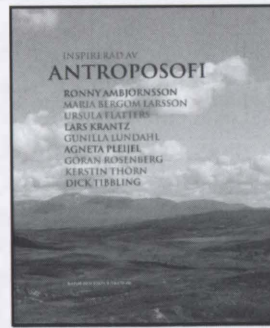
Kanske är vi dock alla psykopater, mer eller mindre. Vem tycker sig inte ha rätt och uttalar sig starkt nedsättande om dem som tänker annorlunda än han själv?

Till sist: I förhållandet till djuren är nog de allra flesta av oss känslökalla psykopater!

SM

"En psykopat har ofta ordet i sin makt. Han kan vara kvick och slagfärdig, en god konversatör, berättar fantastiska historier på ett roande sätt och är en snabbpratare som lämnar ett sympatiskt intryck."

Ur *Lär känna psykopaten*.

Antroposofin

Inspirerad av antroposofin, utgiven på Natur och Kultur 2004, är en bok där 10 skribenter berättar om hur de tagit intryck av antroposofin, bland dem Annika Åhnberg, Göran Rosenberg, Agneta Pleijel, Maria Bergom-Larsson och Ronny Ambjörnsson. De har kanske inte tagit till sig allt i Rudolf Steiners tänkande, en del är dem främmande, men de sätter värde på antroposofin.

Boken är litet av ett praktverk med många vackra bilder i färg.

Vi som tycker att verkligheten och människan måste vara mer än det som huvudströmmen inom nutidens naturvetenskap säger oss, har lätt att känna sympati och intresse för antroposofin.

Den biodynamiska odlingen, waldorfpedagogiken, den speciella arkitekturen, den antroposofiska medicinen och eurytmiken tas upp i boken, och man blir ofta glad när man läser om vad antroposofi är.

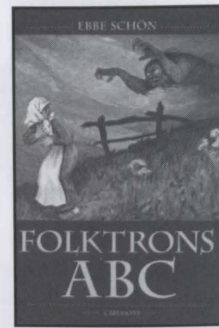
Maria Bergom-Larsson:

"Mina två döttrar gick i Waldorfskolan. Jag fann det oändligt inspirerande att vara förälder i en waldorfskola. Allvaret grep mig. Och idealiteten hos lärarkåren. Livet var en stor sak, denna extentiella förundran var den atmosfär som skolan förmedlade till barnen. Skolan var inte en korvstoppningsfabrik utan snarare något mitt emellan kyrka och konsthögskola. Varje elev var en unik liten människa vars individuella öde betraktades med ödmjukhet och respekt."

Dick Tibbling:

"Detta är en grundläggande läkepedagogisk idé: Människor är förklädda gudar! De är förklädda till den grad att de inte känns igen av sin omgivning men inte heller av sig själva. Förklädnaden har blivit till identitet. Mänsklighetens framtid kommer att avgöras av i vilken grad vi kommer att kunna skilja den inre människan från den yttre, i vilken grad vi kommer att förstå förklädnadens natur."

SM

Svensk folktro

Folklivsforskaren Ebbe Schön har sammanställt ett lexikon *Folktrons ABC* (Carlssons förlag 2004) där man kan läsa vad olika ord betyder, såsom onda ögat, troll, trolldom, tomten, skogsrået, älvorna, spöke, sjöodjur, varulven, kiromanti (att spå i hand), jordens undergång, utomjordingar, stjärnskott, järtecken, spökerier, gengångare, omen, ockultism, magi, häxeri, helvetet m m.

Uppslagsboken är en bearbetad och utökad utgåva av den slutsålda "Svensk folktro A-Ö". Den beskriver i huvudsak den traditionella svenska folktro från senare hälften av 1800-talet och första hälften av 1900-talet.

Det hela är klart intressant.

Om helvetet läser vi:

"Helvetet var ett av de inslag i kristendomen som verkligen fastnade i folkfantasin. Nutidens kyrkobesökare, som är vana vid att de kristna prästerna mest predikar i kärleksbudets anda, har svårt att föreställa sig vilken skräck för helvetets kval som förr kunde inpräntas i åhörarnas sinnen. Tyvärr finns det i dag illavarslande tecken på det brinnande helvetets återkomst i förkunnelsen, i varje fall här och var inom frikyrkan."

Om återfödelse:

"Återfödelse i bemärkelsen regelmässiga reinkarnationer har inte ingått i vår gamla folktro. Men däremot har man tydligt här och var haft föreställningen att förfäder kan återuppträda i nya generationer. Från trolldomsprocesserna i Bohuslän finns ett exempel på att ett nyfött barn uppfattades som en återfödd trollkona."

Om horoskop:

"Horoskop förekom hos oss inte i någon större utsträckning förrän tidningarna började publicera sådana. Att tro på horoskop tillhör hos oss den moderna föreställningsvärlden, även om den astrologi som förutsägelserna bygger på är mycket gammal. Man ställde horoskop redan i antikens värld, men i Norden förr knappast bland gemene man."

SM

Astrologi

Man kan ofta läsa att nutidens astronomer enigt och med stor bestämdhet förklarar att astrologi är en närmast skrottretande absurditet. Men det finns åtminstone en astronom i vår tid som faller ut ur ramen. Det är Percy Seymour, en ansedd brittisk astronom, som har skrivit boken *The Scientific Basis of Astrology*, 1997.

På Internet läser vi att han är astrofysiker vid University of Plymouth och tidigare har arbetat vid University of Manchester och Royal Observatory i Greenwich.

Dr Seymour beskriver solsystemet som en invecklad väv av kosmiska magnetfält, som har effekt på bland annat livet på jorden. Magnetism finns överallt i världsalldet och verkar på biologiska cykler hos allt levande, inklusive människorna.

Det är onekligen modigt av en vetenskapsman idag att gå ut med tankar som antyder att det kan finnas något verkligt i den urgamla "stjärntydskonsten".

SPF:s tidskrift

I septembernumret av Parapsykologiska Notiser och Nyheter från Sällskapet för Parapsykologisk Forskning skriver ordföranden/redaktören Göran Brusewitz om Randis pris på en miljon dollar till den som under vetenskaplig kontroll, godkänd av Randi, kan visa upp något paranormalt fenomen. Göran betecknar priset som *ett jippo som bara skeptiker och populärmedia tar på allvar*: Han skriver att Adrian Parker liksom han själv konstaterar, att det inte finns någon seriös forskare som betecknar Randis utmaning som något annat än ett jippo.

Parker berättar att han sommaren 2003 deltog i en Discovery TV-show tillsammans med Randi och då frågade illusionisten hur denne förklarade att enkäter har visat att 82% – 86% av yrkesillusionister anser att verklig psi finns. Randis svar var att det bara visade att han själv var smartare än de.

I SPF:s tidskrift får vi också veta att ett foto av ett spöke på Engsö slott, som publicerats i Aftonbladet (och Sökaren) har fått en naturlig förklaring. Fotot togs när medlemmar i SPF besökte slottet tillsammans med amerikanska forskare för några år sedan, och fotografen intygade att det inte var något fuffens med bilden. Men Jan Fjellander har funnit att det var värden själv som blev fotograferad och troddes vara ett spöke (the host was the ghost). Detta konstaterades vid en jämförelse mellan fotogra-

fiet och en video som Jan själv tog. *Gudske- lov att det finns illusionslösa skeptiker som kan genomskåda vad som synes vara övernaturligt!*

En intelligent talande papegoja

I vinternumret 2003 av den amerikanska tidskriften *Journal of Scientific Exploration*, som är ett forum för nya och annorlunda tankar inom vetenskapen, har Rupert Sheldrake och Aimée Morgana en rapport om försök att lära papegojor att använda mänskliga ord på ett meningsfullt sätt.

Fram till 1980-talet trodde man, skriver författarna, att papegojor bara härmade ljud utan att alls förstå deras betydelser. Men 1977 började Irene Pepperberg arbeta med en papegoja, Alex, och lyckades visa att Alex och andra papegojor faktiskt kan använda språk på ett meningsfullt sätt. Under 20 års träning fick Alex ett ordförråd på mer än 200 ord, och han kunde förstå sådana begrepp som *present* (närvarande) och *absent* (frånvarande) och använda ord för färger på ett riktigt sätt.

Efter att ha sett Alex i TV 1977 började Aimée Morgana att träna en ung papegoja, N'kisi (utt. inkisi) att använda språk. Hon gjorde detta bland annat genom att upprepa ord i olika sammanhang, som "Vill du ha vatten? Här har jag lite vatten". Om N'kisi sa ordet "vatten", visade Aimée honom ett glas vatten. När han var fem år gammal hade han ett förråd på över 700 ord, som han kunde använda i meningsfulla sammanhang. Han tycktes förstå innebörden av ord och använde sin kunskap till att göra relevanta kommentarer. Vanligen talade han i grammatiska meningar, och i januari 2002 hade Aimée antecknat mer än 7 000 olika meningar.

Aimée Morgana märkte att papegojan i sitt prat ibland tycktes syfta på tankar och avsikter som hon, och även hennes man, hade.

Sedan Aimée Morgana hade läst om Rupert Sheldrakes forskning rörande telepati hos djur, tog hon 2000 kontakt med honom och berättade en del om sina egna iakttagelser. Bland annat antecknade hon en del till synes telepatiska händelser i samband med papegojan. (Det hade 2002 blivit i allt 630 sådana fall.) Två exempel:

"Jag tänkte att jag skulle ringa Rob och lyfte telefonluren. När jag hade telefonen i min hand och just skulle ta reda på

Robs nummer i Rolodex, sa N'kisi: 'Hej, Rob'."

"Jag var i ett rum på en annan våning, men jag kunde höra honom. Jag tittade på en kortlek med olika figurer och stannade vid en bild av en purpurfärgad bil. Jag tänkte att det var en fantastisk nyans av purpur. På våningen ovanför sa N'kisi just då: 'Wow, titta på den vackra purpurfärgen.'"

När de träffades första gången gjorde Sheldrake och Morgana ett enkelt experiment, som var en upprepning av en händelse där N'kisi spontant tycks ha visat telepati. De gick in i ett annat rum, där papegojan inte kunde se vad de hade för sig. Aimée bläddrade igenom en kortlek med olika bilder. Hon tog upp ett kort med en bild av en flicka och tittade på det med spänd uppmärksamhet, utan att säga något. När hon gjorde detta, hördes N'kisi säga klart och tydligt: "Det är en flicka."

Sedan testade forskarna papegojan N'kisis telepatiska förmåga i kontrollerade vetenskapliga experiment. I *Journal of Scientific Exploration*, vinternumret 2003, finns en ingående redogörelse för experiment med N'kisi.

Sheldrake menar att telepatiförsök med djur är ett lovande område inom parapsykologin.

Sheldrakes och Morganas forskning om djurtelepati har blivit föremål för metodkritik. Hur tungt den kritiken väger är inte lätt för en utomstående icke-vetenskapsman att säga. Men det mesta tyder på att djur har en telepatisk förmåga, och kanske har de ofta också ett mycket gott minne.

På hemsidan www.sheldrake.org kan den intresserade läsa om den djärve brittiske forskaren Rupert Sheldrake.

ACIM nu på svenska

A Course in Miracles (En kurs i mirakler) finns nu i en svensk översättning. Den kan köpas från bokhandeln Vattumannen, 08-10 96 15, för 500 kr. 1374 sidor.

Människovärde

Zlatan Ibrahimovic, 22, har värderats till 175 miljoner kronor. Det är fantastiskt att en människa kan vara så mycket värd! Men så är han också väldigt duktig att sparka boll.

JSE

Den amerikanska tidskriften *Journal of Scientific Exploration*, JSE, organ för Society for Scientific Exploration, SSE, startades 1987. I första numret skrev den välkände astronomiprofessorn Peter Sturrock, ordförande i SSE, att ett antal amerikanska vetenskapsmän 1981 ansåg att det behövdes ett nytt initiativ i den vetenskapliga världen. De såg att det fanns fenomen som av olika skäl inte blev föremål för vetenskapligt studium, fastän de var intressanta och kunde vara viktiga. Ja, det stod klart att vissa fenomen, om de var verkliga, utmanade några av de etablerade vetenskapliga uppfattningarna om världen.

Peter Sturrock

Sturrock nämnde att indelningen i olika fack inom vetenskapen, bestämda läro- och forskningsområden, fått till följd att ämnen som faller utanför de etablerade vetenskapliga disciplinerna brukar förbises. En vetenskapsman som dumdrigt nog ger sig in på områden som kan tyckas egendomliga och bisarra, kan inte få stöd för sin forskning och löper dessutom stor risk att få sitt vetenskapliga anseende förstört och att hindras i sin karriär, eftersom han inte verkar inom ett erkänt vetenskapligt område, även om hans insatser som forskare kan vara betydande.

Peter Sturrock poängterade att det för forskare som går sina egna vägar, studerar "anomalier", behövs ett forum där de kan publicera sina tankar och resultat, till exempel en vetenskaplig tidskrift av hög klass. Att starta en sådan tidskrift blev SSE:s främsta uppgift. Och 1987 utkom första numret av *Journal of Scientific Exploration*. Det hade 196 sidor och innehöll 10 artiklar, en ledare samt en historik över SSE, skriven av Peter Sturrock. Utgivningstakten skulle

vara två nummer per år.

Upplagan var till en början blygsam, men steg till över 2000, en nivå som dock inte kunde upprätthållas; många som är synnerligen intresserade av de ämnen som JSE tar upp finner tidskriften alltför svår att läsa.

Avsikten med JSE är att göra en tungt vägande högklassig vetenskaplig tidskrift, som *Nature* och *Science* och som vänder sig till vetenskapare, inte en populär tidskrift med lättläst innehåll för en bred allmänhet. Man kan jämföra med skeptikernas tidskrift *Skeptical Inquirer*, som är lättläst och vänder sig till allmänheten. (Det skulle behövas en mer populär men seriös engelskspråkig tidskrift av hög klass med liknande ämnesval som JSE.)

Sedan 1994 har SSE en hemsida på Internet, jse.com.

Vetenskap och Folkbildning

Vi ser i tidskriften *Folkvett*, nr 3, 2004, att Föreningen Vetenskap och Folkbildning har fått ny ordförande. Dan Larhammar har avgått och ersatts av den unge civilingenjören Jesper Jerkert, en entusiast för det som föreningen står för.

Numret har en ledare som handlar om "rädslan för det oförklarade" och säger att denna rädsla är mest utpräglad inom new age-rörelsen. "Varför är somliga rädda för mysterier? Antagligen för att mysterier genom sin blotta existens indikerar ofullständig kunskap." Ledaren är obegriplig. Däremot kan man säga att det är karakteristiskt för skeptikerna att de inte kan tänka sig andliga, intelligenta krafter i universum, utan allt skall förklaras enkelt mekaniskt som materia verkande på materia, trots att spåren av intelligent skapande finns överallt. Enligt materialister och skeptiker är universum en idiot. Enligt mer observanta personer finns en storartad intelligens i världsallett.

Sven Ove Hansson skriver om Rudolf Steiners raslära, med som det synes tungt vägande synpunkter. (Men den som är intresserad av Steiner behöver ju inte ta till sig den detaljen.)

Peter W. Möller reagerar mot åsikten, som han ibland fått höra, att vetenskapen i sig är en religion, och han förklarar skillnaderna mellan religion och vetenskap. Vetenskaplig kunskap kommer utifrån, medan religioner kommer inifrån människorna själva. – Fast även vetenskapen har ju bildats i människors inre. När vetenskapen säger att en materiell orsak och verkanlag gäller utan undantag, så har denna bedömning gjorts i mänskliga medvetanden och hävdas ganska energiskt på liknande sätt

som religiösa grundsatser görs gällande med stor övertygelse. Det finns i dagens naturvetenskap en förvissning, som inte är fullt ut grundad i verkligheten själv och som framförs med stark tro på liknande sätt som teser inom religionen. Det är detta som föranleder kommentaren att vetenskapen för många är som en religion: ett trossystem som hävdas med övertygelse.

Medlemsantalet i VoF är 1325.

VoF:s hemsida – www.folkvett.nu – har fått en stilig ansiktslyftning. Den innehåller också en massa läsning för den skeptiskt intresserade.

Vi kan bl a läsa följande:

"Att definiera vetenskap och pseudovetenskap är inte alldeles enkelt. VoF använder följande definition:

Vetenskap är det systematiska sökandet efter sådan kunskap som inte beror på den enskilda individen, utan som envar skulle kunna återfinna eller kontrollera. Pseudovetenskap är utsagor som inte är baserade på vetenskap men som framförs på ett sådant sätt att de skall ge intryck av att vara vetenskapligt grundade."

Hur man med den tankegrunden kan beskriva parapsykologi som en pseudovetenskap är en gåta. Men det är nog viljan att slå vakt om en viss världsbild som sätter omdömet ur spel.

Kända vegetarianer

Det vore intressant att få en aktuell, vederhäftig lista över kända svenska vegetarianer.

Sökarens red. har läst/hört att följande personer är vegetarianer, men vet inte om listan är korrekt.

Skådespelaren och författaren Per Ragnar, riksdagsledamoten Birgitta Olsson (fp), filmregissören Lukas Modysson, sångerskan Charlotte Perelli, TV-journalisten Catts Ahlström, statsrådet Jens Orback, skådespelerskan Katarina Ewerlöf, landshövdingen Bo Holmberg, LOs ordförande Wanja Lundby-Wedin och stäuppkomikern m m Peter Wahlbäck.

Red vill gärna att listan utökas, om säker information föreligger om andra kända personer, samt att namn stryks, om de är felaktiga. Kan läsekretsen bidra till detta?

Som vegetarianer räknar man veganer, lakto-vegetarianer, lakto-ovo-vegetarianer, ovo-vegetarianer och frukterianer. I närheten av den vegetariska cirkeln finns fisk-vegetarianer och övervägande vegetarianer, vilka dock inte bör räknas som vegetarianer.

UFO-symposium

Mutual UFO Network, MUFON, torde vara den största seriösa amerikanska UFO-föreningen. 2004 arrangerade den ett symposium. Här några röster:

John F. Schuessler, ordförande i MUFON: Vi behöver inte längre beskriva UFOs som oidentifierade. Det finns belegg för att de är "okonventionella" snarare än "oidentifierade". UFOs är inte flygplan, raketer, planeter, väderballonger, klotblixar, rester av kometer eller meteoriter. Vi vet det, eftersom ett grundligt studium av tusentals UFO-fall har uteslutit allt detta som förklaringar. Vad som finns är ett antal rapporter om okonventionella flygande föremål, som inte kan förklaras. Tyvärr har bevismaterialet ignorerats, förvrängts eller tystats ned under lång tid, men vi har bevisen och skall diskutera dem utifrån de kriterier som ges i *McCormick's Handbook of the Law of Evidence*.

Stephen Basset: Personer som tidigare tillhört den amerikanska militären, astronauter och många regeringstjänstemän har privat och offentligt talat på ett otvetydigt sätt om utomjordingars närvaro och om den pågående nedtystningen från myndigheternas sida.

Grant Cameron: Mina damer och herrar, medlemmar av juryn, det åligger er idag att avgöra ett viktigt fall. På basis av allt det bevismaterial som jag lägger fram skall ni avgöra om UFOs bortom varje rimligt tvivel är ett teknologiskt fenomen, och om det rör sig om andra varelsers avancerade teknologi. Er uppgift blir inte lätt, och det beror på att bevis behandlas annorlunda i UFO-världen än i världen i övrigt. Kraven på bevis är här mycket högre.

Budd Hopkins, som undersöker fall av bortförande till UFOs: Hos dem som rapporterar att de blivit bortförda av utomjordingar, förekommer ofta olika slags fysiska följdeverkningar. De vanligaste är märken på kroppen: ytliga urgröpningar, främst på den bortfördes ben, som antyder att vävnad har avlägsnats, och fina raka skårar som påminner om kirurgiska ingrepp. Dessa märken brukar aldrig försvinna.

Små metalliska föremål, som sägs vara implantat, har ibland observerats vid röntgenundersökningar av huvudet; de är så belägna att de inte kan avlägsnas.

Många anormaliteter syns omedelbart efter ett bortförande, såsom att foster har försvunnit.

Bermudatriangeln

I nr 2, 1965 publicerade Sökaren artikeln *Den ödesdigra Bermudatriangeln* av den amerikanske författaren Vincent Gaddis (en översättning från engelskan med tillstånd av författarens litterära agent).

Red. tyckte senare att det var en miss att införa Gaddis artikel, hämtad från den amerikanska tidskriften *Argosy Magazine* 1964. Men den är ändå intressant för det var den som startade den mycket spridda myten om dödens triangel.

Sökaren har sedan haft ett par kritiska artiklar om dödens triangel, nämligen *Legenden om Bermudatriangeln* av Martin Johnson i nr 7, 1979 (tidigare i *Värld och Vetande*) och *Bermudatriangeln* av Willy Wegner i nr 7, 1979, översatt från danskan; den ligger också på Sökarens hemsida och är ett av de mest besökta dokumenten där; till den finns länkar från bl a Länkskafferiet, en kvalitetsgranskad hemsida för skolbruk, och från Vetenskap och Folkbildnings hemsida.

I nr 6, 2004 av Allt om Vetenskap finns en artikel *Dödens triangel – en 1900-talsmyt*. Den omtalar, som Sökaren också tidigare meddelat, att det framför allt varit Charles Berlitz som i böcker med stor spridning gjort påståenden om Bermudatriangelns farlighet. (På svenska finns boken *Dödens triangel* av Berlitz, med en mycket kritisk efterskrift av Eugen Semitjov.) En amerikansk bibliotekarie Lawrence David Kusch granskade de källor som Berlitz hänvisade till och fann allsammans falskt eller överdrivet. Bermudatriangeln i Atlanten är ingen dödens triangel, hur kusligt spännande detta än skulle kunna vara.

SM

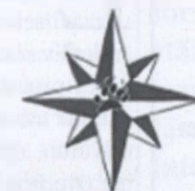
John Mack död

John Mack avled när han i september blev påkörd av en bil. Han blev 74 år gammal. Mack var professor i psykiatri vid Harvard Medical School i USA och bekant som UFO-forskare. Han studerade fall där människor berättar att de kidnappats av utomjordingar och förts till deras luftfarkoster och undersökts. Han fick också 1977 det litterära högt ansedda Pulitzerpriset för en biografi om Lawrence of Arabia.

Mack trodde att de berättelser han fick höra av "ombordtagna" handlade om verkliga upplevelser. Vid sina intervjuer använde han hypnos, en metod som är ifrågasatt.

Han skrev två böcker om sina UFO-undersökningar, varav "Bortförd" kom i en svensk översättning 1966.

Macks UFO-studier ifrågasattes i den akademiska världen. Var det lämpligt att en akademisk lärare sysslade med sådant som människors berättelser att de bortförts av utomjordingar? 1994 tillsatte Harvard Medical School en kommitté för att undersöka vad Mack sysslade med och om det var acceptabelt. Kommittén meddelade till sist att Mack var fri att studera vad han önskade och att tillkännage sin uppfattning.

Visions & Missions
förlag

Böcker som Berör
www.visionsandmissions.nu

www.martinus.se

Uppgifter om aktuella kurser, föredrag, etc. Begär program: Stiftelsen Martinus Institut i Sverige, Fjällg. 23 A, 116 28 Stockholm. Telefon: 08-766 08 69 Fax: 08-766 08 66 info@martinus.se

Hypnosterapi, Regression, Medial vägledning! Besök.

Klienterna är mycket nöjda! Ring **Charlotta Berglund** för gratis råd och tidsbokning. 08-58016883 / 070-7575689

Djurkommunikation! Via foto.

Djurägarna är mycket nöjda! Ring **Charlotta Berglund** för gratis råd och tidsbokning. 08-58016883 / 070-7575689

Den materialistiska världsbilden – kritik

Vidstående framställning har inspirerats främst av sociologen fil. dr Jan Adriansons bok "Den tidlösa utvecklingen" från 1992.

I förordet till boken skriver Adrianson att han hoppas att texten kan tjänstgöra som en liten ljusstråle genom de mörka labrynter som den materialistiska åskådningen har byggt upp.

Enligt den materialistiska världsbilden och dess skapelserättelse, evolutionsläran, är det liv som finns en följd av mekaniska processer, mutationer, slump och ett naturligt urval i kampen för tillvaron, där de livsdugliga arterna har överlevt.

Det är en materialistisk världsbild som i vår tid förkunnas av de lärde i västerlandet, akademikerna. En religiös livstolkning med en högre makt såsom Skaparen av världen har gått starkt tillbaka, i synnerhet bland naturvetenskaparna. Det är i stället Charles Darwins utvecklingslära som är kärnan i nutidens vetenskapliga världsbild. Tron på en högre makt anses onödig. Allting förklaras med fysik och kemi. Vetenskapen är idag den stora auktoriteten, och den tillkännager att världen har uppkommit genom att materia verkar mot materia enligt lagen om orsak och verkan.

Trots att upptäckter inom fysiken pekar på att ett enkelt materiellt orsak-verkan-förhållande inte alltid gäller i kvantvärlden, vilken är grunden för vår verklighet, så håller man inom den moderna fysiken som helhet fast vid en strikt mekanistisk grundsyn. Det finns i världsbilden ingen plats för icke-materiella, andliga krafter.

Dock har hos breda folklager tron på en högre makt alltjämt en mycket stor utbredning, även bland högt bildade människor.

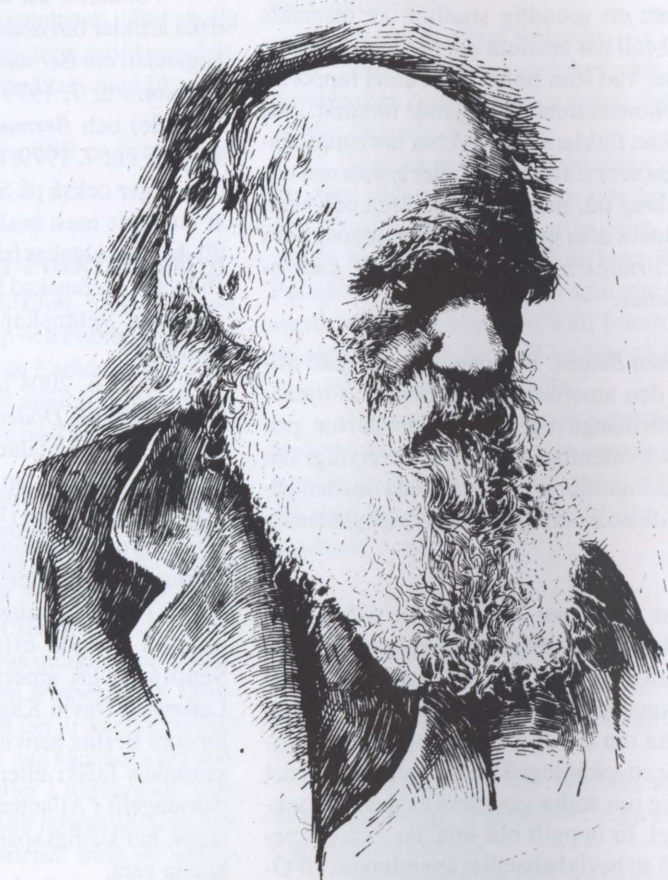
Och enligt åtskilliga kritiska bedömare saknar materialismen det empiriska stöd som hävdas av dess förespråkare. I stället vilar materialis-

men på en bestämd *metafysik*, på vissa *antaganden* om världen som inte kunnat empiriskt bekräftas.

Före Darwin antog man i allmänhet att en gudomlig makt hade skapat allt och att livsformerna hade en ändamålsenlig utformning: de hade skapats, som de var, *med avsikt* av en gudomlig makt. Efter Darwins bok *Om arternas uppkomst* 1859 började ett annat synsätt breda ut sig, nämligen att det som finns är ett resultat av *blinda naturkrafter*, av mekaniska processer och

naturligt urval. Idag är det någon form av darwinism som dominerar inom naturvetenskaperna. Gud behövs inte längre.

Det finns i huvudsak två sätt att föreställa sig evolutionen, nämligen som en gradvis, långsam utveckling och som en utveckling i stora språng. Enligt det förra sker utvecklingen i små steg, där vid varje steg en liten förbättring sker, som sedan blir bestående genom naturligt urval och lagarna för ärftlighet. Enligt det senare sker evo-

Darwinismens fader

lutionen i språng, där genom stora fel vid överföringen av arvsanlagen, så kallade mutationer, annorlunda nya former bildas, vilka kan bli bestående genom de fördelar de ger individerna. Mutationerna ger alltså upphov till variationer hos det levande, olikheter, som inte bara är bagatellartade. Därigenom uppkommer ett naturligt urval så att de mest livsdugliga formerna lever vidare och fortplantar arten.

Evolutionslärans kritiker har framhållit att ett problem med idén att mutationer driver utvecklingen framåt är att de allra flesta mutationer är negativa – endast ett litet fåtal innebär förbättringar. Om evolutionsläran är riktig, borde det finnas spår av individer med en del ogynnsamma egenskaper som trots allt kunnat försöka sig, om deras egenskaper inte direkt har omöjliggjort liv – men sådana ofullkomliga livsformer ser vi inga spår av. Dessutom beror varje egenskap på en mängd olika samverkande faktorer, och att mutationer skulle kunna ge upphov till sådana kombinationer är praktiskt taget omöjligt.

Pro-darwinistiska författare uppfattar utvecklingsläran som i stort sett självklar. Men flera forskare tar ställning mot evolutionsläran – fast inte mot själva evolutionstanken. De menar att de empiriska stöden för evolutionsläran är svaga.

De vetenskapsmän idag som är kritiska till darwinismen är emellertid få. Man skall dock komma ihåg att när vetenskapen har övergett traditionella uppfattningar, har det ofta börjat med enstaka forskares ifrågasättanden.

De samlade fossilerna utgör ett starkt stöd för att en evolution faktiskt har ägt rum. Deras ordningsföljd i tiden visar en överensstämmelse med djurrikets utvecklingsstadier. Men fossilfynden säger ingenting om vad som är evolutionens drivkrafter. Evolutionsläran förutsätter att det under utvecklingens gång har uppkommit en oräknelig mängd nu utdöda övergångsformer. Därför skulle man vänta sig att finna en stor mängd fossila övergångsformer. Men

det förhåller sig inte så. Det råder skilda meningar om hur många fossila övergångsformer som påträffats. Men det finns en enighet om att det nästan helt och hållet saknas övergångsformer mellan de nu existerande arterna, släktena och familjerna.

Den *speciella* evolutions-teorin, som gäller förbättringar inom de olika arterna, är i stort sett är okontroversiell. Däremot kan uppkomsten av nya arter inte förklaras med Darwins teori, anser kritikerna.

Ett mänskligt organ som motståndare till en utveckling enligt Darwin gärna tar upp, är ögat. Även Dar-

Det finns en enorm mängd fossila lämningar, men ändå saknas nästan helt och hållet sådana övergångsformer som kan stödja darwinismen. Detta är ett argument mot en evolution enligt Darwin, dvs en evolution i små steg. Men inom *neodarwinismen* räknar man med språng i utvecklingen, så kallade mutationer, som uppkommit genom fel i överföringen av den genetiska koden. Men kritiker påpekar att mutationer som ger upphov till språng i evolutionen genomgående skapar försämringar. Genom att mutativa förändringar sker oberoende av vad som är bra för det levande, är sannolikheten för att en ändamålsenlig mutation skall ske mycket liten i jämförelse med alla meningslösa eller destruktiva möjligheter som finns.

win undrade över om ögat kunde förklaras i enlighet med hans teori om evolutionen. Han tänkte på ögats egenskaper att bland annat kunna justera fokus till olika avstånd och att ta emot olika mängder ljus. Han menade att dessa egenskaper hos ögat inte tycks ha kunnat uppkomma genom naturligt urval. Ändå trodde han att det var möjligt att ögat utvecklats genom gradvisa förändringar. Senare tiders darwinister menar också att ögat är ett resultat av gradvisa förändringar under evolutionens gång, där det maximala ögat till slut har trätt fram ur slumpvärlden. En grundidé i

darwinismen är att evolutionen behöver mycket lång tid.

Darwinisterna menar att den ändamålsenlighet som naturen uppvisar blott är skenbar, en följd av att den mänskliga tanken inte kan föreställa sig och helt förstå processer som spänner över mycket långa tidsrymder. Men lyckas då darwinisterna verkligen visa, eller åtminstone göra troligt, att utvecklingen av till exempel ett öga har skett genom gradvisa slumpprocesser (mutationer) och naturligt urval?

Darwinister pekar på att det finns synorgan med skiftande förmåga att ta emot infallande ljus och därmed skiftande förmåga att se verkligheten, vilket visar att även mindre utvecklade ögon kan fungera: man behöver inte tänka sig att ett öga fungerar först när det har en maximal förmåga att återge verkligheten. Men kritiker invänder att det faktum att det existerar mer och mindre utvecklade ögon inte innebär att dessa olika organ bildar en evolutiv linje, dvs att de mer avancerade formerna har utvecklats ur de enklare eller att det existerar en serie övergångsformer dem emellan.

I sin redogörelse för den engelske biologen Richard Dawkins argumentering för darwinismen skriver Jan Adrianson:

"Ja, att organ som fungerar till fem procent är bättre än organ som inte fungerar alls måste nog betraktas som en självklarhet – vem skulle vilja eller kunna förneka det? Frågan är ju i stället om dessa små skillnader som Dawkins laborerar med är tillräckligt 'stora' för att det *naturliga urvalet* skall kunna fungera i alla led fram till det hundra procentiga organet. Detta är naturligtvis en möjlighet, men Dawkins teoretiska och stiliserade resonemang tillför inte denna hypotetiska situation något nytt. Genom att ständigt upprepa denna möjlighet verkar han omedvetet vilja suggerera fram den som en självklarhet. Den självklarhet som vidlåder hans *teoretiska* resonemang tycks ha i uppgift att göra den *faktiska* utvecklingen självklar på samma sätt. I själva verket kommer han därigenom att beskriva en cirkel – frågan omvandlas, eller (rättare) kamoufle-

Pro-darwinistiska författare uppfattar utvecklingsläran som i stort sett självklar. Men flera forskare tar ställning mot evolutionsläran – fast inte mot själva evolutions-tanken. De menar att de empiriska stöden för evolutionsläran är svaga.

Darwinismen ger en rent mekanistisk förklaring till evolutionen. Dess anhängare räknar inte med en andlig, medveten skapande kraft.

ras, genom denna manöver till ett svar.”

I samma bok tar Adrianson upp problemet med övergångsformernas funktionsduglighet. Han påpekar att de fysiska organen och kroppsdelarna är ”komplexa och integrerade helheter, sammansatta av en svindlande mängd samverkande delar och faktorer på olika nivåer och undernivåer, ytterst de aminosyror och molekyler som bygger upp den enskilda cellen. Detta förhållande innebär närmare bestämt att för varje sådan organisk helhet finns en *gräns* för hur stora förändringar som är möjliga hos de ingående delarna och samspelet mellan dessa, utan att helheten – helhetsfunktionen – störs eller bryter samman. Varje förändring som inte ryms inom organets funktionsradie kommer att störa – och, om förändringen är tillräckligt stor, förstöra eller omöjliggöra – denna funktion och därmed också organet ifråga.

Varje positiv eller meningsfull förändring måste således kunna *integreras* i den redan befintliga helhetsfunktionen”.

Samma gäller för de levande organismerna som helheter. De kan inte fungera tillfredsställande om något organ eller organsystem är satt ur spel.

Detta betyder att en större förändring av ett organ måste ske samtidigt med en förändring av någon av organismens funktioner. Och hur kan detta tänkas ske? Hur sker övergången från en organfunktion till en annan? Kan den ske gradvis, så att det mellan den ursprungliga funktionen och den slutliga finns en serie övergångsformer? Det är svårt att tänka sig sådana övergångsformer, som förutsätter en serie samverkande förändringar.

Inom darwinismen tänker man sig att levande organismer fungerar på ett mekaniskt sätt. Det bety-

der att flera delar i den mekaniska helheten måste ändras samtidigt, om inte organismen skall bli totalt livsduglig. Och hur sannolikt är det att slump och naturligt urval skall åstadkomma sådana förändringar? Givetvis är det ytterst osannolikt. Fakta talar således mot en materialistisk-mekanistisk förklaring till evolutionen. Det måste finnas något annat, utom slumpen.

Av allt att döma är den materialistiska verklighetsuppfattningen felaktig. Men enligt materialisterna saknas alternativ till den: utöver slump och naturligt urval finns ingen tänkbar förklaring till livet och den biologiska utvecklingen, anser de. Men de bortser då från en andlig, medveten skapande kraft.

SM

Jan Adriansons böcker kan köpas från Världsbild förlag, Vasav. 9, 181 42 Lidingö.

Sunda ord om varför inte slumpen förklarar livet

Darwinismen har en fiktiv karaktär. Den är ett slags fantasibild, som man inte kan veta om den är sann.

”Skapelsen är vävd i ett enda stycke”, skriver Stefan Edman i sin bok ”Jord att älska”. Till detta kommenterar docenten i medicinsk genetik Stefan Nordström i boken ”Livet – en gåta” (1985): ”Många naturvetare, inte minst kärnfysiker, säger sig ana ett skapande intellekt bakom tillblivelsen av materien och samspelet mellan energi och materia.”

Stefan Nordström skriver också i sin utmärkta bok att ”det finns (i naturen) en vilja till liv och överlevnad som man inte kan förklara enbart med mutationer och naturligt urval”. Han nämner även ett uttalande av en av de mest framstående naturvetenskapsmän som levat, Max Planck, som menade att vi genom hela vårt liv finner oss vara underkastade en högre makt, vars väsen vi från den exakta vetenskapens ståndpunkt aldrig skall kunna utgrunda, men som inte heller kan ignoreras av någon som besinnar sig en smula.

Eva Moberg var för flera år sedan kolumnist på Dagen Nyheter ledarsida. Hon tog då bland annat upp frågan om darwinismen, som hon menade hade utsatts för en ”förödande kritik”. Bland annat citerade hon professor Pierre Grassé, som i trettio år varit ledare för forskningen om evolutionen vid Sorbonne i Paris. ”Idag är det vår skyldighet att förstöra myten om evolutionen, ansedd som ett enkelt, förstått och förklarat fenomen. /.../ Biologerna måste uppmanas att begrunda svagheterna i tolkningarna och de överdrivna slutsatser som teoretikerna åberopar eller lägger fram som etablerade sanningar. Bedrägeriet är ibland omedvetet, men inte alltid, eftersom vissa människor på grund av sin sekticism avsiktligt blundar för verkligheten och vägrar erkänna svagheterna i sin tro.” Uttalandet var från 1977.

I debatten om utvecklingslä-

ran i DN deltog också Sven Öhman, professor i fonetik, vilken påpekade att för en äkta förklaring av hur evolutionen har framskapat livet skulle fordras att man kunde följa olika arters förändringar genom kanske hundratals miljoner år. Men vi vet inget väsentligt om arternas anpassning genom naturligt urval till en för oss okänd livsmiljö. I stället för att veta gissar evolutionsbiologerna. Hela den nu gällande artgenealogin har en fiktiv karaktär. Den är ett slags fantasibild, som man inte kan veta om den är riktig eller ej.

Slumpterorin för att förklara livet på jorden borde vara död vid det här laget.

Universum ser ut att vara en bättre plats för liv än vad ateisterna-materialisterna föreställer sig och försöker lura på oss andra.

SM

Det Blå Ljuset Diamanthjärtat

av Eivor Hansson

Hur böckerna har använts i helande syfte
En healing-bädd är 4–8 böcker

Diamanthjärtat lades på en kvinnas sjuka höft. Efter en stund kändes *boken* som en värmedyna. ”Detta är ett mirakel”, utbrast kvinnan.

En farmor i Värmland hade fått ett barnbarn, som var fött med blåsljud i hjärtat. Barnet var nyfött och för litet för att opereras. Farmodern lade därför *boken* under barnets madrass i sängen. Vid nästa läkarundersökning var blåsljudet borta och barnet var friskt. När det lyckades så bra med barnbarnet, så lade kvinnan *boken* i hundens korg, eftersom hunden i flera år haft en höftskada. Efter 3 månader var hunden frisk!

En 45-årig man hade under många lidit av sömnsvårigheter. Från den dag, som han fick *boken*, har han haft god nattsömn.

En hund, som hade fått sjukdomen Borelia, lade sitt huvud självmant på *boken Det Blå Ljuset*.

Farmor Ragna i Härjedalen hade ett barnbarn, en pojke på sex år. Han fick ofta magsmärtor och fick då åka akut till sjukhuset. Farmor tröttnade på dessa återkommande undersökningar av pojken, vilka inte ledde till något resultat. Hon lade då *boken* på pojkens mage och smärtorna försvann. Därefter ville pojken alltid ha *boken* i sin närhet.

En journalist i Stockholm berättade att hon, efter det att hon hade blivit bestrålad av Eivor Hansson med *Det Blå Ljuset*, hade ett blått sken omkring sig. Detta kom att skydda henne.

En man, 71 år, mötte sitt högre jag och sin avlidna hustru under en grundkurs i meditation i samband med bestrålning med *Det Blå Ljuset*.

En kvinna var täckt av utslag och beskrev sig själv vara på väg att bli ett ”blödande paket”. Efter sex healingbehandlingar med bestrålning av *Det Blå Ljuset* var utslagen borta.

En rullstolsbunden kvinna kom på benen efter ett års healingbehandlingar med *Det Blå Ljuset* efter nio år i rullstol. Troligen ALS – Amyotrofisk Lateral Skleros – vilket innebär att nervcellerna, som styr muskelcellerna, efter hand dör.

Ett brev

”Jag upplever min healing-bädd med Eivors böcker som mycket rogivande och avstressande. Under den sköna vilan som bädden ger, dyker det ofta upp konstruktiva idéer och lösningar. Maria H.”

Utdrag ur böckerna:

När denna bok blir skriven, så blir den till välsignelse för många. Det skall bli en bok fylld av kärlek, en bok fylld av kamp för mänsklighetens bästa. Varje ord skall genomsyras av stor kärlek till nästan, så att den berör den människa som läser den.

...I natt opererades hjärtat. Det togs ut och reparerades och i stället har jag fått ett nytt som ser ut som Diamantenergier (andlig operation).

...Jag har haft otroligt många sjuka människor på healingbehandlingar den senaste tiden. Det är underbart att se deras tillfrisknande från s. k. obotliga sjukdomar.

...Det gick, vi klarade oss och vi kom fram till ett ”moderfartyg”. En slank kvinna tog emot oss. Hon hade ett smalt hjärtformat, vackert ansikte...

...Det Blå Ljuset innebär en ny epok. Det Blå Ljuset kommer från Guds heliga trädgård. Det blå ljuset kommer att åstadkomma mycket.

...Vi skall tala något om Det Blå Ljuset, som vi håller på att arbeta fram genom er. Det Blå Ljuset helar sådant som mänskligheten inte har någon bot för i sin vetenskap.

Avståndshealing är en effektiv metod.

En man föll nedför en trappa och skadade ryggraden allvarligt. När han kom till sjukhuset var han i koma. En vän till mannen bad mig att sända healing fr.o.m. kl 15.00 samma dag. Just kl 15.00, när jag började behandlingen, upplevde fyra personer, en läkare, en sköterska och två anhöriga, att mannens tillstånd förändrades radikalt till det positiva. De ställde alla frågan: ”Vad hände?” Jag har sedan träffat mannen och han berättade då att han hade fått tillbaka sitt körkort och att han var nästan helt frisk. Jag sände healingbehandling i tre månader till denna man i Norge.

Förlaget ”Det Blå Ljuset”, Nickelgränd 18 D, 1 tr., 162 56 Vällingby, Sverige eller per beställningstelefon 08-877741.

Diamanthjärtat, antal: _____ à 250 kr plus frakt

Det Blå Ljuset, antal: _____ à 250 kr plus frakt

Namn Adress.....

Tel

Synen på HÄLSA i NEW AGE-rörelsen

I mars 2002 blev Lena Löwendahl teologie doktor i Lund på avhandlingen "Med kroppen som instrument. En studie av new age med fokus på hälsa, kroppslighet och genus".

Följande text är en återgivning av delar av Lena Löwendahls 336-sidiga bok. Hon har intervjuat 28 personer, kallade informanterna.

Mentala faktorer

Flertalet informanter menar att mentala faktorer har stor betydelse för hälsan. Tankar och känslor kan orsaka sjukdom, men också skapa hälsa.

Några utgår från att det är människans tankar som skapar hennes tillvaro. En människa behöver inte vara ett passivt offer för omständigheterna, utan har möjlighet att påverka och förändra sin situation. Man kan uppnå hälsa genom att tänka positivt och fokusera på det goda i tillvaron.

Sven ger uttryck för tankar som delas av flera informanter:

"Det gäller att ta ansvar för tankarna. För allting startar med en tanke. Tankens kraft är otroligt viktig. Jag tror att vi tänker oss sjuka, att vi skapar våra sjukdomar själva. Därför tror jag också att vi kan tänka oss friska."

Flera säger att negativa tankar och oförlösta känslor, som bitterhet, oro och hat, kan ge upphov till sjukdom. Jenny framhåller psykisk stress, orsakad av att man förväntas göra vissa saker och bete sig på vissa sätt, som en orsak till sjukdomar. Joakim menar att sjukdom främst beror på oro och sorg:

"Om vi för länge blir kvar i tvivel, sorg, aggression, då kommer den fysiska kroppen att reagera, som ett svar på att något inte står rätt till. Genom att bli medveten om att tankarna skapar ens liv, bli medveten om och observera sina tankar, kan

man förändra sitt hälsotillstånd. Det handlar om att vi tar tillbaka vår kraft, ser att vi har en självläkningsförmåga och en förmåga att förändra våra liv bara genom att upptäcka den här inre källan av kraft som vi har."

Även svåra sjukdomar kan enligt flera informanter orsakas av tankar och känslor. Henrik uttrycker detta så här:

"Sjukdomar beror i grund och botten på tankemönster vi har. Om vi till exempel går och är bittra på en människa länge, är arga, ledsna och besvikna, kan detta skapa sjukdom, kroppen orkar inte längre. Bitterhet kan skapa cancer. Att tänka positivt är viktigare än man tror."

Tankens kraft är enligt Olas mening så stark att en människa kan dö om hon verkligen tror att hon är sjuk. Han framhåller att man också kan tänka sig frisk genom att fokusera på det positiva:

"Du kan inbilla dig att du har cancer, att du inte kommer att leva mer än 3-4 månader. Och så utvecklar du cancer. I så fall kan man säkert göra det tvärtom också, tänka positivt och på det sättet skapa hälsa."

Vissa informanter ser hälsa som en följd av att människan känner glädje och tillfredsställelse i livet. För Henrik är det viktigt att ha planer och mål att se fram emot.

Enligt Mattias kan människor må bättre genom att bejaka det positiva i tillvaron, och det beror bland annat på att immunförsvaret stärks när man trivs. På motsvarande sätt kan negativa tankar minska motståndskraften, vilket gör att en person som tänker negativt blir mer mottaglig för infektioner.

Men Birgitta, Helene och Ulla är kritiska till fokusering på positiva tankar inom new age och menar att man inte bör överdriva betydelsen av tankar och känslor. Enligt Birgitta är det inte bra att tvinga sig att tänka positivt på ett krampaktigt sätt,

eftersom det kan resultera i att man förtränger negativa tankar och att dessa istället påverkar en på ett omedvetet plan. Det är alltså inte bra att förneka det negativa, istället ska man försöka undvika att fastna i det, enligt Birgitta.

Helene betonar vikten av positivt tänkande, men påpekar att det är grymt att säga till någon att han eller hon själv har orsakat sin sjukdom. I stället menar hon att sjukdom skapas på ett omedvetet plan bortom individens egentliga vilja.

Anja påpekar att det kan finnas en mångfald förklaringar till uppkomsten av sjukdom, men framhåller särskilt hat och oförmåga att acceptera sig själv.

Flera av informanterna lägger stort ansvar för den personliga hälsan på individen. Fredrik framhåller att enbart personen själv kan förändra sin situation, inklusive sitt hälsotillstånd. Alltför många människor har enligt honom attityden att någon annan skall bota dem.

En förutsättning för god hälsa är enligt informanterna att individen arbetar med sig själv och försöker finna orsaken till att han inte mår bra. Det finns således inga genvägar till hälsa, eftersom även terapier och tekniker av olika slag behöver kombineras med mental bearbetning för att fungera.

Också Rut påtalar vikten av att verkligen gå till botten med problemen för att uppnå en varaktig god hälsa:

"Det jag tror att new age är, det är att man ska hela sig inifrån och ut. Det kanske tar lång tid, men det är ändå ett bättre sätt än att bara stoppa i sig tabletter och sedan tro att 'nu blir jag frisk'."

Att viljan är avgörande för människans hälsa tar flera informanter upp. För att uppnå hälsa krävs att individen har en uttalad önskan att bli frisk och därmed den vilja som krävs för att arbeta med sig själv och sin situation.

En grupp new ageare samlas kring nya idéer. Foto Per Frisk

Hur livsstilen påverkar hälsan togs sällan upp spontant av informanterna, utan vanligen ställde Lena Löwendahl direkta frågor om livsstilens betydelse. Jämfört med mentala faktorer, som flertalet informanter tog upp spontant utifrån öppna frågor om hälsa, tycks livsstilsrelaterade faktorer ses som mindre viktiga.

Kost

Många av informanterna äter helt eller delvis vegetariskt, men argumenten för att utesluta kött skiljer sig åt. Balans är ett nyckelord, när kosten kommer på tal, men informanterna har olika uppfattning om hur balansen uppnås. För Ola innebär balans att äta en allsidig kost, bestående av såväl kött som grönsaker. Sven och Karin tillhör dem som i huvudsak äter vegetariskt, men ibland också fisk, skaldjur och kyckling. Det finns också informanter, bl a Rebecka, som äter helt vegetariskt.

Några av informanterna har slutat äta kött för att uppnå bättre fysisk hälsa och upplever sig också må bättre av detta. Henrik, som varit vegetarian i åtta år, berättar att han blev av med sina magbesvär sedan han ändrade sin kost. Vid något tillfälle kan han äta kött, om han känner för det, men det är inte ofta. Också Ulla började äta vegetariskt för att få en bättre hälsa. Hon fick av en homeopat rådet att sluta äta kött, vilket hon gjorde:

"Jag började läsa en massa om vad jag skulle äta istället. Jag hackade grönsaker... Min första linsgryta tyckte jag smakade blåå! /skratt/ Men det tycker jag är gott idag. Och så blev jag vegetarian, för 22 år sedan."

Andra informanter utesluter kött som en del av sin andliga utveckling. Rut, Lisa och Gustaf har erfarenheten att kött plötsligt inte smakade dem längre. För Lisa var det inget medvetet beslut att äta vegetariskt, utan hon kände att hon inte längre ville äta kött. Samma känsla har Rut, som som mer och mer utesluter kött ur kosten. Gustaf berättar hur han i början av åttiotalet övergick till att äta vegetariskt.

Han kan inte sätta fingret på vad som orsakade detta mer än att kött inte längre smakade honom:

"Jag tyckte inte det var kul att äta längre. Det var ett nödvändigt ont. Det var allmänt motbjudande med fiskpinnar och falukorv och vad man åt. Det var liksom: å, måste man äta nu igen!"

En anledning att inte äta kött, som flera informanter nämner, är att djuren behandlas illa när de föds upp. Att äta vegetariskt blir ett etiskt ställningstagande som utgår från att alla levande varelser bör behandlas väl. Gun-Britt väljer allt oftare bort kött med etiska argument:

"Det här med djurtransporterna och hela handhavandet av djur tycker jag är fälsansfullt. Det får mig att må illa. Av det skälet önskar jag att jag inte åt något kött alls, men jag äter när jag blir bjuden, fast jag har minskat köttätandet rätt rejält."

För andra handlar det om att köttets kvalitet blir sämre i samband med att djuren utsätts för stress och utfodras på ett ohälsosamt sätt. Rebecka vänder sig mot den storskaliga djuruppfödningen. Att djuren behandlas illa leder till att köttet laddas med negativa energier, menar hon. Om hon vetat att djuren haft det bra, hade hon kunnat tänka sig att äta kött:

"Antibiotika pumpas i köttet, och djuren stressas, det är inga glada djur. Sedan är det massproduktion som går på löpande band. All den här ångesten, råddslan, det går ju ut i köttet. Sedan äter människan det. Den energin som ligger i köttet kommer in i min kropp."

Cecilia äter inte vegetariskt trots att hon skulle vilja:

"Jag vill, men det är svårt. Det är jättesvårt. För man har inte lärt sig älska stuvade grönsaker. På julen, vad äter man då? Det är ju köttbullar och skinka, det är ju det man vill ha, det är det kroppen skriker efter!"

Anja ifrågasätter uppfattningen att grönsaker är nyttigare än kött, eftersom även grönsaker innehåller gifter och därför knappast kan betraktas som rena. Rolf för ett liknande resonemang, men menar att man inte bör bli alltför fixerad vid vad och hur man ska äta, eftersom det i sig kan orsaka sjukdom:

"Längre tillbaks, om man tittar på frisksport, friskvård, den här vegetarian-rörelsen och nykterhetsrörelsen som kom, de var väldigt dogmatiska och dömande och väldigt låsta. De orsakade enorma spänningstillstånd och skuldstillstånd. Det är inte heller vägen, om man vill nå harmoni. Det finns ingen mat i dag som är ren. Men det finns saker som ger mindre skador."

Rolfs tankar att valet av kost inte bör ske i fanatisk anda, utan med tanke på individuella förutsättningar, delas av de flesta av informanterna. Birgitta har provat olika kostläror, men i dag säger hon att man bör gå på sina känslor när man väljer vad man skall äta, eftersom kosten är mindre viktig än vad många tror. Själv äter hon allt mindre kött, eftersom hon upplever att kroppen mår bättre utan köttföda:

"Jag tror att man framför allt ska lyssna till sitt inre. Känner jag för att äta choklad och det känns bra, då ska jag göra det. Men känner jag att jag inte borde äta det här, då ska jag inte göra det. Som till

En vegetarisk tallrik, den nya tidens föda... Foto Per Frisk.

exempel, jag är inte vegetarian, jag har ätit kött i hela mitt liv, men av någon anledning tycker jag inte om det längre och då tänker jag: vad ska jag äta det för? Då tror jag att min intuition talar om för mig att det här är inte bra för mig."

Karin menar också att man kan unna sig kött eller sötsaker ibland, så länge det känns bra för en själv. Och Gun-Britt framhåller att olika människor behöver olika slags mat.

Vilken mat en person väljer är enligt en del informanter viktigt för den andliga utvecklingen. Kosten anses ha betydelse för energierna i kroppen. Henrik menar att en vegetarisk kost ger energierna möjlighet att flöda friare, medan Joakim beskriver hur vegetarisk föda har högre vibrationer och därmed kan påverka människan i riktning mot en högre andlig utveckling. Henrik och Joakim menar att kött kan vara bra i vissa situationer för att balansera individens energier, vilket Joakim förklarar så här:

"Om man tittar på den vegetariska maten, som i regel har högre vibration än köttet, så förändrar den ens energi så att den blir mer högrefrekvent, och man kan känna sig lättare, man är gladare, man tar inte så allvarligt på livet, man tar det mer lekfullt. Man mår bättre helt enkelt. Jämför jag det med den utveckling som jag har fått vetskap om att vi går igenom, så lyfter vi oss till högre dimensioner, vi lyfter oss till lättare energier, så att vi alla ska få känna att vi släpper det som känns tungt."

Tobak och alkohol

Flertalet informanter dricker alkohol då och då och inte mindre än omkring en femtedel röker. En vanlig uppfattning är att individens inställning till tobak och alkohol, och inte dessa substanser i sig, är avgörande för hur hälsan påverkas. Rebecka, Ola och Mattias, som samtliga röker, menar att rökningen inte behöver ha negativa konsekvenser, om man inte känner stress eller dåligt samvete för sin rökning. Ola slår fast att han inte tänker sluta röka så

länge han inte upplever att rökningen skadar honom, eftersom cigaretterna för honom är ett sätt att finna balans i tillvaron. Rebecka säger:

"Jag är själv rökare. Jag njuter av varje cigarett jag tar! Allt som gör mig glad, det njuter jag av. Och det tillåter jag mig. Det är när jag börjar missbruka cigaretter för att trycka ner olika tillstånd i mitt varande som det blir farligt. Eller när jag sitter och röker och säger att 'jag måste sluta, det här är inte bra, nää, jag måste sluta, jag måste sluta', då kommer vi in i den här stressen igen, där vi stressar fram ett tillstånd av sjukdom. Där jag till och med kan åka på cancer för att jag stressar fram det."

Det viktiga med att kunna njuta av livet framgår också av informanternas syn på alkohol. Flertalet unnar sig gärna en öl eller ett glas vin när de känner för det. Informanterna framhåller att det inte finns någon anledning att spåka sig eller bli "hälsofanatiker" bara för att man har ett andligt intresse.

Enligt Fredrik känner kroppen själv att alkohol och tobak är skadligt, vilket tydligt märks första gången man dricker eller röker. Själv har han slutat dricka alkohol, eftersom han upplever att spriten hämmar hans andliga utveckling.

Jenny och Lisa menar båda att det är hälsovådligt att röka, oavsett individens inställning till rökandet.

Miljö

Flera informanter nämner att miljön har betydelse för hälsan, men de fördjupar sig inte i resonemang om detta. Undantaget är Gun-Britt, gammal miljöaktivist, som framhåller att det finns mycket i vår miljö vars möjliga farlighet vi inte känner till, exempelvis elektroniska fält. Hon är övertygad om att många förklaringar till sjukdomar finns i miljöpåverkan:

"Vi får inte glömma allt i vår miljö som gör oss sjuka. Det finns ju mängder. Jag tror att det här med elektriska fält och allt vi har, det vi inte ser, kan vara farligt. Man vet inte vad det leder till."

Referentens kommentarer:

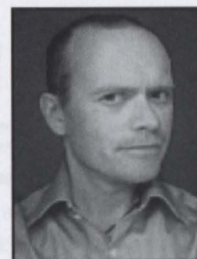
Man ser att new age inte är en enhetlig rörelse. Många människor söker där och famlar. Inspiratörerna är många med skilda budskap.

Resonemangen hos new agearna är ofta inte särskilt skarpa och insiktsfulla. Det rör sig om sökande människor på väg. Lite insikt, lite önsketänkande – en blandning. Men där finns nog också mycket som kan leva vidare in i framtiden.

SM

Lena Löwendahls avhandling distribueras av Almqvist & Wiksell, Box 7634, 103 94 Stocholm

Förnimmelse av mord eller fusk?

Torbjörn Sassersson gör hemsidan Soul Travel Magazine på Internet. Adressen är www.soultravel.nu. Han har en fil. kand i naturvetenskap och arbetar inom media- och kommunikationsbranschen.

På sin hemsida skriver han bland annat om ett program i serien Insider på TV3 med Robert Aschberg som programledare. Programmet lyckades lura mediet Jörgen Gustafsson, känd från "Förnimmelse av mord" i TV5, att uttala sig om ett påhittat försvinnande som man ville testa medierna med.

Många som såg "Förnimmelse av mord" utan förutfattade meningar torde ha blivit imponerade av mediernas uttalanden. Men folket bakom Insider tror inte att mediala fenomen finns – åtminstone gör inte Aschberg det.

Robert Aschberg visade ingen medmänsklig respekt för Gustafsson och gav honom ingen chans att visa vad han kan.

Sassersson skriver bl a att Robert Aschberg inte var intresserad av en undersökande neutral journalistik, utan att syftet med programmet var att "smutskasta personer som säger sig ha paranormala förmågor".

Alltså: Jörgen Gustafsson och ytterligare två medier blev under hösten 2003 mål för en fälla gillrad av Robert Aschbergs T-team. En kvinna ringde upp medierna och drog en påhittad historia om en väninna som var försvunnen. Hon sades vara själv-mordsbenägen.

Jörgen Gustafsson gick i fällan, då han gjorde några uttalanden utifrån vad kvinnan som ringt upp hade sagt. I hemlighet spelades samtalet in på band och en mycket liten del av det sändes i TV-programmet.

Sassersson skriver:

"Aschberg framställde sedan Gustafssons uttalande som om det vore en professionell clairvoyant läs-

ning. I själva verket svarade Jörgen Gustafsson i telefon och försökte lugna kvinnan. Jörgens råd under dessa samtal var att hon skulle kontakta polisen. Kvinnan upprepade frågan 'tror du att hon är död?', och till slut gjorde Gustafsson uttalanden i stil med: 'Ja, jag tror det.' "

(Man skall veta att mediernas förnimmelser är osäkra. Även lögnerna går in i deras känsliga medvetande; de kan reagera på dessa och ha svårt att identifiera dem som lögnare. Detta betyder inte att sådana medier bluffar från början till slut.)

Sassersson beskriver den hänsynslösa fortsättningen:

"Sedan stormar oanmält Aschbergs TV-team nästan in i Jörgen Gustafssons lägenhet. Gustafssons reaktion blir att dra igen dörren. Allt filmas. Efter tagningen öppnar Gustafsson dörren och en diskussion uppstår."

Sassersson vidare:

"Några dagar senare ringer Caroline Giertz, producent för Förnimmelse av mord, upp Robert Aschberg och kritiserar honom för påhoppet. Hon ställer frågan:

– Är det inte väldigt dålig journalistik, Robert?

– Det bryr jag mig inte om. Jag fick vad jag ville ha, svarar Aschberg."

Caroline Giertz sa till Aschberg att han borde titta på ett paranormalt test som de gjort, men han ville inte höra talas om det.

– Du vet vad jag tror om sånt där. Det där är ändå inget vi kan visa i Insider.

Inte heller ville Aschberg ha kontakt med de anhängare som medierna hjälpt, varken de som medverkat i Förnimmelse av mord eller andra, säger Caroline Giertz.

(Robert Aschberg och folket kring honom har inte i god sökaranda varit ute efter att finna sanningen om svenska medier.)

Torbjörn Sassersson återger också synpunkter på Förnimmelse av mord från Jesper Jerkert, ordföranden i föreningen Vetenskap och Folkbildning, vilken utnämnde Kanal5 till "årets förvillare".

Jerkert anser att upplägget i

Förnimmelse av mord inte var pålitligt och att man inte kan dra slutsatsen att medierna i programserien har paranormala förmågor.

De mest flagrant bristerna och frågetecknen är:

Programmet är hopklippt. Vad har klippts bort och varför? Frågar Jerkert. För att göra en bedömning måste man ha tillgång till hela materialet, anser han.

(Detta verkar ytligt sett vara en rimlig synpunkt. Men man kan faktiskt utmärkt väl se att medierna lyckas mycket bra. Möjligheten att bortklippta avsnitt skulle ge en annan bild torde vara liten.)

Många av morden och försvinnandena har varit ymnigt omskrivna.

(Detta gäller till exempel styckmordet på da Costa. Men mediernas uttalanden är inte sådana att de helt igenom kan förklaras genom kunskaper från bl a tidningsläsning. Där finns till exempel personuppgifter som knappast har förekommit i media.)

Närvarande fotografer och tekniker kan ge medierna ledtrådar genom beteenden och kroppsrörelser.

(Det går knappast att förklara mycket på det sättet.)

Sassersson påpekar att samtliga medier som användes i programserien i förväg hade testats på ett redan utrett och löst mordfall. Fakta fanns och mediernas utsagor kunde jämföras med dessa. De medier som deltog i Förnimmelse av mord lyckades i testet fastställa dödsorsak och motiv etc.

Avsnitten inom parentes ovan är mina synpunkter, liksom följande.

Programserien Förnimmelse av mord är mycket stark och skeptikernas invändningar ändrar inte den bilden.

Skeptikernas uttalanden måste ses mot bakgrunden av deras inställning att parapsykologiska fenomen inte finns. Genom sin starka övertygelse skjuter de objektiviteten åt sidan och slungar utan bevis ut anklagelser om fusk.

SM

Är Gud ett hjärnspöke?

Finns det något utöver den fysiska verkligheten? Naturvetenskapen utforskar inget annat än det fysiska universum. Är detta ett slutet materiellt system, eller finns där skapande krafter?

Dan Larhammar, som är professor i molekylär cellbiologi, medicinforskare och hjärnforskare, har i Sverige lanserat något som kallas uppenbarelsens neurobiologi och neuroteologi. Han menar att religiösa uppenbarelsor alltid och endast äger rum i den mänskliga hjärnan. De har ingen motsvarighet i den yttre verkligheten. Larhammar hänvisar till experiment som utförts av Michael Persinger i Kanada. Försökspersoner fick bära en hjälm, där svaga magnetfält kunde alstras vid tinningloberna. När magnetismen slogs på vid högra tinningloben, upplevde ungefär hälften av försökspersonerna en stark känsla av ett främmande väsens närvaro. Katoliker upplevde jungfru Maria, protestanter Jesus, muslimer Allah. En icke-troende upplevde sig vara munk i ett tibetanskt kloster.

Larhammars slutsats är att upplevelser av Jesus etc endast är skeenden i människohjärnan. Dessa kan bero på förändringar i hjärnan, såsom sänkt syrenivå eller förändringar i blodsockret. Förändringar kan uppkomma i krissituationer, förklarar Larhammar, eller t ex på grund av ångest eller svält.

I debatten efter Larhammars utspel i Svenska Dagbladet 24 juli 1999 har Carl-Magnus Stolt, som är professor i humanistisk medicin, påpekat att den amerikanske neurokirurgen Penfield omkring 1930 visade att om man stimulerar olika delar av hjärnan, så kan en person uppleva dofter och musik.

Det rör sig då om minnen av speciella dofter och speciell musik. Men utifrån det kan man knappast dra slutsatsen att uppenbarelsor av Jesus etc endast kan vara minnen som kommer upp i medvetandet, följer av förändringar i hjärnan. Det

kan finnas olika orsaker till samma slags upplevelser.

Dan Larhammars iver att använda vissa neurologiska skeenden som tillhyggen i en intellektuell kamp mot religiös tro har lett honom till förhastade slutsatser.

Poeten Tomas Tranströmers iakttagelse att världen är ett mysterium är intelligentare än Larhammars bestämda förklaring att gudar

I neuroteologidebatten har Tomas Tranströmer citerats (av fil. dr Stig Olsson, som är katolik):

"För mig är det naturligt att se livet som ett mysterium. Den vanliga materialistiska världsbilden är en arbetsmodell som fungerar hyggligt i vårt dagliga liv – och vår varseblivning är ju så konstruerad att den i allmänhet utestänger saker som inte svarar mot den världsbilden. Men samtidigt är det uppenbart att den materialistiska hypotesen inte ger någon bild av hur verkligheten egentligen är beskaffad. Jag känner mig övertygad om att den konventionella världsbilden är otillräcklig."

etc endast existerar i människohjärnan. Saken är den att vi inte alls vet så mycket om universum som materialister vill tro. Kosmos är ett mysterium, som ännu inte gett ifrån sig sina hemligheter till vissa små kryp som kallas människor.

I debatten tar Carl-Magnus Stolt upp frågan: Finns det något utöver den fysiska verkligheten?

Han kommenterar att frågan ställts sedan antiken. Och han påpekar att naturvetenskapen är sådan att den utforskar den fysiska verkligheten. Om det finns något utanför det fysiska universum, så ligger det utom naturvetenskapens räckvidd. Naturvetenskapens kunskapsområde är alltså begränsat till det materiella, fysiska. Stolt anser att vi inte kan veta något säkert om någon icke-fysisk verklighet: frågan om tillvarons yttersta beskaffenhet är en fråga om tro, inte vetande. Den ateistiske materialisten väljer att tro att världen endast är materiell och att inget gudomligt finns, medan en religiös person väljer att tro motsatsen: det existerar en gudomlig verklighet.

Isitt resonerande tar Dan Larhammar upp ut ur kroppen-upplevelser som ett exempel på hur hjärnan kan lura människor. Många som varit nära döden berättar om upplevelser de haft medan de varit medvetslösa, som att de observerat vad sjukvårdspersonalen gjort med kroppen och även detaljer i omgivningen utanför sjukrummet. Larhammar värjer sig mot dessa informationer, kallar dem "anekdoter i populärlitteraturen" och säger att denna typ av berättelser har många brister och att flertalet är mycket svåra att kontrollera. Men i själva verket finns det en rad trovärdiga fall med bekräftelser, där en medvetslös patient kunnat berätta om händelser omkring den kliniskt döda kroppen. Larhammar gör den sakligt felaktiga reflexionen att "sammantaget tyder dessa observationer på att såväl direkta religiösa upplevelser som OOB och NDU utspelar sig inuti hjärnan utan någon motsvarighet i verkligheten utanför".

Dan Larhammar vänder sig

mot tro på "övernaturliga krafter". Han tror i stället att allt är materia som formas på grund av slumpprocesser med inslag av mutationer och naturligt urval. Det han menar med övernaturliga krafter är andliga, intelligenta krafter. Han tror inte att det finns någon verksam intelligens i världsalltet. Men om vi studerar exempelvis människokroppen, finner vi lätt att den är ett intelligent bygge: med öron att höra med, ögon att se med, smaklökar i munnen, muskler i armar och ben, ett hjärta och ett blodomlopp som pumpar näring runt till kroppens alla delar, ja, läsaren kan själv räkna upp alla ändamålsenliga delar i människokroppen. Larhammar och hans meningsfränder anser att allt detta har uppkommit genom slump, språng i utvecklingen, naturligt urval i kampen för tillvaron och en mycket mycket lång tid.

Larhammar skriver att "religionerna saknar varje rimlig grund för antaganden om själar med evigt liv efter den fysiska kroppens död. Vårt medvetande är intimt förknipat med hjärnans aktivitet, det står och faller med nervcellernas aktivitet och kemi".

Detta är inte så säkert som Larhammar tror. Bl a ut ur kroppen-upplevelser öppnar för möjligheten att personligheten kan leva vidare efter kroppens död. Det är också en fullt rimlig tanke att medvetande är mer än ett bifenomen till materiella processer och i själva verket universums grund, medan den så kallade materien är föreställningar i den andliga världsgrunden. Egenskaper hos världsgrunden är i så fall medvetande, skaparförmåga, intelligens och vilja. Ja, detta är faktiskt en rimligare idé än att allt är materia. Det har sagts av djupa tänkare att universum mer liknar en tanke än en maskin. Om den iakttagelsen är riktig, så måste världsgrunden vara andlig, icke-materiell, eftersom materia inte kan tänka; det kan däremot ande.

Att det omöjligt kan vara så att slumpen är mästaren har visats i en lång rad artiklar i Sökaren. Jag skall här bara upprepa ett enda exempel på en avgörande

Är det felaktiga föreställningar om världen som fyller de troendes liv med mening?

Foto Rein Vålme

iakttagelse.

Det är Gunnar Brenning som tar upp följande argument i sin bok från 1953 "Är kristendomen sann?":

Vi kan titta på en växt som kallas Drosera, en liten daggört som växer på mossar. Den har en fångstapparat med vilken den kan fånga och smälta insekter. Om vi tänker oss tillbaka till den tid då daggörtens förfäder ännu inte hade någon sådan fångstapparat, vilka krafter kan då tänkas ha satt igång och fullbordat utvecklingen av ett sådant organ? För att den process som till sist gav upphov till fångstapparaten skulle komma igång, krävdes först något slags *medvetande* om att det fanns insekter, att dessa innehöll ämnen som det vore nyttigt för en växt på den mineralfattiga mossen att komma åt, och slutligen att insekten under vissa betingelser skulle kunna fångas, smältas och upptas som näring av växten. Utan sådan *förhandskunskap* fanns ju ingen anledning att det nya organet skulle eftersträvas eller av sig självt utvecklas. Vem kan ha haft denna kunskap? Slumpen? Icke! Växten själv? Det tror väl ingen. Det fordras ett medvetande som i grunden känner såväl växten som dess omgivning och dessutom har kraft att styra utvecklingen, förändra arvsmassan. Kan fångst-

apparaten ha utvecklats plötsligt på en gång hos en individ? Skulle slumpen klara det? Eller har organet blivit till genom gradvisa förändringar? I så fall borde en halvfärdig fångstapparat ha varit till hinder för individen och inte någon positiv överlevnadsfaktor.

Observationer och reflexioner som ovanstående finns otaliga. De visar tydligt att det finns en intelligens i universum, en intelligent faktor bakom evolutionen och bakom den nu existerande verkligheten.

Detta är inget bevis för "Guds" existens, men för existensen av en intelligent kraft i världsalltet. Denna insikt öppnar för tankar om en högre makt som kanske liknar religionens Gud. Frågan är om inte de troende är närmare sanningen än ateisterna, åtminstone till delar.

SM

Källor till ovanstående är bl a texter på nätet.

Dan Larhammar har en hemsida: www.bmc.uu.se/~dan/

Citatet från Tranströmer är hämtat från Lennart Karlströms bibliografi från 1990.

Det finns med all tydlighet en intelligens i universum, en intelligent faktor i evolutionen.

Är vi gudomliga eller biprodukter till en evolution av materiell art?

Enligt den dominerande vetenskapliga uppfattningen idag är själen, medvetandet, ett fenomen som beror på materiella processer i hjärnan.

Medvetandets ljus har uppkommit under evolutionens gång liksom allt annat som följd av slumpskeenden och naturligt urval. Verklighetsgrunden är materia. Materia var först och medvetande kom senare.

Människosjälen existerar på grund av hjärnan och kan inte finnas utan den. När hjärnan slutar att fungera, då upphör den individuella själen att finnas till.

Alla rörelser i själen har sin motsvarighet i hjärnan. Det är hjärnan som tänker.

Dan Larhammar skriver i en artikel i Årsbok 2002 för Föreningen Lärare i Religionskunskap att avsaknad av sensorisk information från kroppen till hjärnan förmodligen är det som skapar den känsla av enhet med omvärlden eller hela universum som kan uppkomma vid meditation.

Larhammar nämner en studie av mediterande tibetanska buddhister. Målet för deras meditation är att uppleva att jagets gränser upplöses och försvinner.

Forskarna observerade att aktiviteten i vänstra hjässloben minskade, när meditatörerna uppnådde målet för sin meditation. Detta område i hjärnan bearbetar sinnesintryck och ger information om kroppens läge. Forskarna tolkade experimentet så att när hjärnan inte får några signaler från kroppen vilka gör att den kan uppfattas som skild från omgivningen, så upplevs den som ett med omvärlden. Hjärnan kan alltså inte längre skilja jaget från omvärlden, och då uppkommer upplevelsen av förening med världsallett.

Enhetsupplevelsen skulle alltså vara en illusion beroende på ett fel i hjärnans arbete.

Mot varandra står två skilda tolkningar av verkligheten. Den ena är en ganska tröstlös beskrivning av världen, där människosjälen blott är ett bi-fenomen i den massiva materiella världen. Den andra – se text här intill – innebär en grandios världsbild, där ande är världens grund och där varje människa i sin väsensgrund är identisk med världsanden, vilket kan ge upphov till stor glädje, ja lyckalighet.

Är det då den nutida västerländska vetenskapen som har rätt? Knappast. Det andra synsättet har sin grund i upplevelse av det egna jaget, det egna väsendet, och det behövs inget anormalt tillstånd för den upplevelsen. Dessa tankar torde vara djupare än de som i nutiden dominerar i den naturvetenskapliga världen.

Shankara, som levde för 1300 år sedan, lärde att "själen till sin natur är gudomlig", och religion var för honom att bringa i dagen människans gudomliga natur. I ett högre medvetandes perspektiv framstår denna gudomlighet som ett ofrånkomligt faktum, ansåg han. Hans budskap var att det gudomliga finns inom människan, men genom egna ansträngningar måste hon lyfta bort den slöja som döljer sanningen. Genom att blicka in i sig själv kan människan inse sin sanna natur.

Shankaras bok Vivekachudamani, ett litet verk på 580 verser, betecknas som en juvel i det religiösa tänkandet. Den anses redovisa den högsta insikten om människan och verkligheten.

Shankara understryker att om man inte inser Atmans, sitt eget jags, identitet med Brahman, den högsta verkligheten, då kan man aldrig uppnå inre frihet.

I inre stillhet förstår man sanningen om sig själv.

En vanlig mänsklig villfarelse är att människan är sin kropp, och det gäller för vishetssökaren att frigöra sig från den vanföreställningen genom att skilja Jaget från icke-Jaget och inse att det verkliga Jaget är Absolut Vara, Kunskap och Sällhet. Jaget är alltså ett med Brahman, verklighetens grund.

Sökaren uppmanas att alltid vara medveten om sin verkliga natur. "Detta som är bortom kast, seder och bruk, familj och ras, och som är utan namn och form, som är bortom gott och ont och som överskrider tid, rum och ting, detta Brahman är du; meditera på det i din innersta Sjä! Detta Högsta, Brahman, som är bortom alla ord, men som kan nås av det rena medvetandets öga, detta som är den förkroppsligade Kunskapen, det Eviga Väsendet, detta Brahman är du, inse det i din innersta Sjä! Detta som är fritt från födelse, växt, utveckling, förfall, sjukdom och död, detta som inte undergår någon förändring men ändå är orsaken till universums skapelse, upprätthållande och upplösning, detta Brahman är du, meditera på det i din innersta Sjä!"

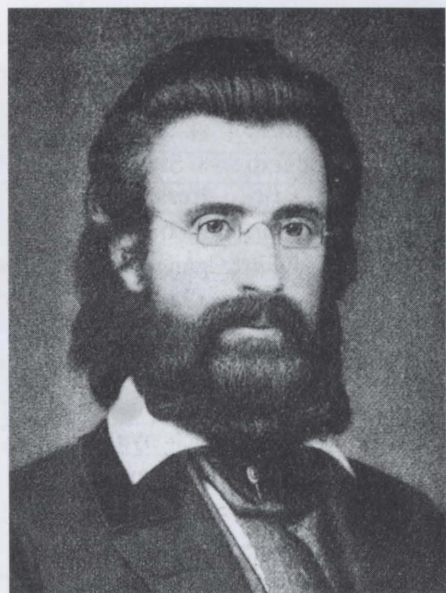
Den vises insikt beskrivs sålunda: "Den vise finner i sin själ, genom samadhi, Brahman, det Eviga medvetandet, den Absoluta Sällheten, bortom alla gränser, alla jämförelser, alla egenskaper; gränslös som himlen, utan delar, det absoluta, det perfekta. /.../ Den vise finner i sin själ, genom samadhi, Brahman, som är fri från naturens växlingar och bortom allt tänkande, lika för alla och ändå utan någon like, omätlig, Brahman, som vedaskrifterna förkunnat och som är vårt väsens innersta natur, vårt Jags Jag, det perfekta."

Resultatet av kunskapen om Jaget är "oberördhet av allt som kan inträffa". "Den vise är befriad från det överkliga. Han kan inte förmås att göra något själviskt. Frånvaron av egoism är karakteristisk för honom. Sinnet slungas inte längre hit och dit och ger inte upphov till några krusningar. Den vises själ är helt sammansmält med Brahman, och han lever i evig sällhet."

Meditera över ditt eget andliga väsen!

Klärvoajant iakttagelse av dödsprocessen

Andrew Jackson Davis rapport om sina observationer av dödsprocessen är klassisk. Säkert har den glatt många människor. Den är en så kallad anekdotisk berättelse, dvs den saknar vetenskaplig karaktär och kvalitet.

Amerikanen Andrew Jackson Davis (1826–1910) kan utan överdrift sägas ha varit en av 1800-talets märkligaste gestalter inom det parapsykiska området. Hans utpräglade klärvoajanta förmåga upptäcktes då han i sextonårsåldern hypnotiserades. En rad uppseendeväckande försök gjordes med honom, och en tid utnyttjades han under den trans, som han kunde försätta sig själv i, till att diagnostisera svåra sjukdomsfall.

Andrew Jackson Davis kom att stå vid åtskilliga dödsbäddar, och han iakttog då i sitt klärvoajanta tillstånd dödsprocessens förlopp. Han har skrivit flera böcker, och i en av dem, "Döden och livet efter döden", beskriver han dessa klärvoajanta iakttagelser och erfarenheter och säger att dödsprocessens förlopp i stort sett är likt hos alla döende.

Dödsprocessen har skildrats av ett stort antal människor som har upplevt den fram till medvetenlösheten och vad som skedde därefter, till dess de kallades tillbaka till livet, eftersom förbindelsen med kroppen, det så kallade silversnöret, inte var definitivt brutet. Dessa på erfarenhet grundade utsagor, som kommer från jordens olika kulturländer, är så talrika att de inte kan avvisas, och de har också diskuterats inom den psykiska forskningen.

Andrew Jackson Davis iakttagelser som utanförstående observatör av dödsförloppet bekräftar dessa uppgifter från döende vilka återvänt till livet. Detta är värt att understryka, ty det stöder vår rätt att betrakta dem som själva livets vittnesbörd om vad döden och livet efter döden innebär. Låt oss se vad Andrew Jackson Davis berättar! Om sina iakttagelser vid en äldre kvinnas dödsbädd säger han:

Nu skall jag berätta vad jag har sett. Min beskrivning av detta fenomen är inte

inbillning och inte något hjärnspeke. Jag kanske skall påpeka att jag under de senaste 15 åren haft förmågan att se genom människokroppen och att jag under de senaste 12 åren lärt mig mycket av att göra bruk av denna förmåga.

Jag har stått vid många dödsbäddar, men en beskrivning av vad jag den här gången såg, kan passa som beskrivning även på alla de andra fallen.

Jag såg att den fysiska kroppen inte längre kunde utföra den andliga principens olikartade krav. Men kroppens organ syntes liksom vilja motsätta sig att den livgivande själen gav sig iväg. Muskulerna kämpade för att behålla förmågan att röra sig; nervsystemet ansträngde sig för att bevara förnimmelseförmågan, och hjärnan ansträngde sig för att hålla fast medvetandet. Kroppen och själen liknade två vänner som kände att de för alltid måste skiljas.

Denna inre kamp framstod för de yttre sinnena som ett kvalfullt lidande; men jag är lycklig att ha erfärut att detta som verkade vara en dödsstrid inte var tecken på smärta eller olycka utan endast berodde på att anden stod i begrepp att för alltid avlägga sin jordiska klädnad.

Den döendes huvud omgavs av en vacker, milt lysande atmosfär, och samtidigt såg jag stora och lilla hjärnan utvidga sina innersta delar. Jag såg dem avbryta de för dem karakteristiska galvaniska funktionerna, och senare märkte jag att de liksom mättade sig med den livselektricitet och livsmagnetism, som hör till underordnade organ. Hjärnan visade sig plötsligt tio gånger mer positivt magnetisk än den någonsin varit i normalt tillstånd. Detta fenomen föregår vanligen den fysiska upplösningen.

Så började dödsprocessen. Hjärnan

drog undan för undan till sig de livgivande krafterna från kroppens övriga delar, och i samma grad som organismens extremiteter blev mörka och kalla, syntes hjärnan ljus och lysande.

Jag såg i den milda, andliga atmosfär som utgick från den döendes huvud, hur de obestämda konturerna av ett annat huvud skapades och hur det undan för undan utvecklade sig och till sist blev så kompakt och starkt lysande att jag inte längre kunde se rätt igenom det och inte heller betrakta det så oavvänt som jag gärna ville.

Medan detta huvud bildades utanför och över det materiella huvudet, såg jag hur den lysande atmosfären, som strömmade ut genom huvudet, var i livlig rörelse; men när det nya huvudet blev allt tydligare och mer fullkomligt, försvann undan för undan den lysande atmosfären.

Med stor förvåning och obeskrivlig vördnad betraktade jag de mystiska processer som pågick framför mig. På samma sätt som det andliga huvudet utskildes och formades, såg jag senare hur nacken, skuldrorna, bröstet, ja hela den mänskliga organismen efter hand utvecklade sig harmoniskt. Jag kände också att det var de själsliga egenskaperna som utvecklade och fulländade den nya organismen. De fysiska skröpligheter som fanns hos den döende kroppen, saknades nästan helt hos den nya.

Medan denna andekropp utvecklades fullständigt förnimbart för min inre iakttagelseförmåga, visade den materiella kroppen för de närvarande många symptom på smärta. Dessa tecken var dock falska. De orsakades endast av att livskraften drog sig bort från lemmarna och gick till hjärnan och därefter strömmade från hjärnan till den nya organismen.

Så reste sig andekroppen upp i upprätt ställning ovanför den avlagda kroppens

huvud; men omedelbart innan det band slutligen brast som i så många år hade förenat dessa två kroppar med varandra, såg jag något mycket egendomligt: en ljusström av livselektricitet var i stark rörelse mellan den liggande fysiska kroppens huvud och den upprättstående andliga kroppens fötter.

Allt detta lärde mig att det som i allmänhet kallas död, blott är en andens födelse till nytt liv på ett högre tillvalplan. Ja, överensstämmelsen mellan ett barns födelse till denna världen och andens födelse till en högre värld är så fullständig att inte ens den navelsträng fattas, vilken in i det sista förbinder de två organismerna med varandra. Och här iakttog jag något som jag inte tidigare hade haft någon aning om, nämligen att en betydande del av livselektriciteten strömmar tillbaka till den döende kroppen, när navelsträngen bryts, och strax utbreder sig genom hela organismen, tydligen för att förhindra dess omedelbara förruttnelse.

Så snart den kvinnliga anden, vilkens avsked av den fysiska kroppen jag hade iakttagit, var helt befriad, såg jag hur hon började inandas den omgivande jordiska atmosfärens andliga beståndsdelar. Först tycktes hon endast med svårighet kunna tåla denna nya livskraft, men inom några sekunder in- och utandades hon detta element med största lätthet och glädje. Och nu såg jag att hon var i besittning av organ som i alla avseenden överensstämde med dem som tillhört hennes avlagda jordiska kropp, endast förädlade och förskönade.

Denna förändring var dock inte så genomgripande att den ändrade hennes kroppsliga gestalt eller det karakteristiska i hennes utseende. Hon liknade sitt tidigare jag i så hög grad att hennes gamla vänner, om de hade sett henne, säkert skulle ha utbrustit: "Nej, men så kry du

ser ut! Så du har förändrat dig till din fördel!"

Vidare såg jag hur hon sedan anpassade sig till de nya förhållandena i det andliga livet. Hon gjorde det utan sinnens rörelse med filosofiskt lugn, alltför upptagen av allvaret i den process som hon hade genomgått för att ägna någon uppmärksamhet åt sina släktingars klagan och tårar.

Hela denna förvandling tog två och en halv timme, men någon bestämd tidsfrist för dödsprocessen finns naturligtvis inte. Utan att ändra min ställning eller min andliga iakttagelse fortsatte jag att betrakta den nyfödda anden. Så snart hon hade vant sig vid sin nya omgivning, steg hon med en viljeanstängning ned från sin upphöjda plats ovanför den döda kroppen och gick genom den öppna dörren ut ur sovrummet, där hon så länge hade legat sjuk. Det var sommar, och alla dörrar stod öppna, så jag kunde med blicken följa henne ut i det fria. Det var en glädje att se hur lätt hon skred framåt. Hon gick bokstavligt talat på den astrala luften, så som vi går på jorden.

Hon möttes av två vänliga andar, och då hon och de ömt hade känt igen varandra, började de att tillsammans stiga rätt upp genom luften. Jag följde dem med min andliga syn så länge jag kunde; men snart försvann de för mig.

Jag återvände till mitt vanliga tillstånd, men vilken skillnad! I stället för den ungdomliga, vackra gestalten, som jag just hade sett försvinna, låg där nu det livlösa, kalla liket, det pupphölje, som den jublande sommarfågeln nyss hade lämnat.

Anm. Ovanstående text, som tidigare varit publicerad i Sökaren, är hämtad från den danska tidskriften Psykisk information, som inte längre utkommer.

Andrew Jackson Davis var en profet av samma typ som Swedenborg. Han upplevde också att han kontrollerades från andevärlden av Swedenborg. Han skrev en rad böcker och var en betydelsefull person inom den tidiga spiritualismen. Sådana syner vid dödsbäddar, om Davis hade, har rapporterats även av andra. Vad dessa är värda som beskrivning av verkligheten är omöjligt att säga. Men de finns där.

VERKLIG RIKEDOM

Levnadsstandard är inte i första hand något ekonomiskt, inte en fråga om vilken socialgrupp man tillhör, utan djupast sett vårt mått av hälsa och glädje. Att vara "miljonär" i kroppens och själens hälsa är den högsta nivå av mänskligt liv som finns.

Kan så vara, suckar kanske någon prövad broder eller syster – men hälsan den kommer och går, en tid är den här, en annan har den lämnat mig. Och med glädjen är det ganska besvärligt, ty hur mycket man än föresätter sig att äga den, så kan man inte länge lura sig själv att man är glad, när tristess och plåga ständigt kryper fram i själen...

Men jag vill ändå påstå att människan i hög grad är sin egen hälsas byggherre. Jag menar inte att det finns någon Metod, som magiskt sopar undan all sjukdom och olycka. Vi kan alla drabbas av ohälsa och sorg, beroende inte minst på att vi lever i en miljö som är bemängd med skadliga ingredienser, vilka som smådjävlar griper tag i våra ömtåliga kroppsliga organ. Men det finns ändå principer för hälsobyggnad som är riktiga och som var och en som är mån om en hög livsstandard bör följa med ambition och envishet: det är den vegetariska hälsorörelsens regler – födan skall hämtas ur växtriket, och den skall vara obearbetad. Från dessa regler finns undantag, men de två tumreglerna anger huvudlinjerna för hälsoriktig livsföring.

Jag skall inte här försöka övertyga någon, bara vädja till var och en som är litet rädd om sig själv att 1. åtminstone intressera sig för den ideella vegetarismen – intresset är förutsättningen för att överhuvud taget få någon kunskap – och 2. försöka vara så öppen och klok som möjligt. Förutfattade meningar kan slå ihjäl vilken sanning som helst i ett mänskligt medvetande.

Unna er att veta något om vad verklig hälsolivsföring innebär, och skäm bort er med njutningsrik vegetarisk kost!

De som inte anser sig kunna eller vilja bryta helt med svensk normalkost, kan i alla fall höja sin livsstandard åtskilligt genom att i hög grad vandra den vegetariska vägen.

Vår glädje är beroende av vår hälsa. En frisk, rätt närd och i övrigt rätt behandlad kropp – frisk luft, sol och motion ^x – skänker en upplevelse av spontant välbefinnande, som ger själen en känsla av frihet och harmoni.

Ur Sökaren nr 9, 1972

x) Idag trycker jag ännu mer än då på motionens betydelse

HYPOTESEN

Frälsningssoldaterna i sina röda uniformer sjunger och jublar över hypotesen Gud. De tar upp kollekt enligt befallning från hypotesen och tackar den för allt gott. I Filadelfia talar de i tungor, inspirerade av hypotesen, och hela församlingen står upp och brister ut i pris och lov. Missionärer drar ut till u-land för att sprida kunskap om hypotesen och varna för vidskepelsen att andra hypoteser skulle vara rimliga att följa. I den s k civiliserade delen av världen sitter hypotesens förfäktare i statliga lönegrader med socialt märkvärdiga titlar för att hypotesen skall kunna föras fram i samlingslokaler till sång och musik.

I vissa länder ropar man varje dag ut timmarna för bön till hypotesen, och dess bekännare faller platt med sina näsor mot mar-

Frälsningssoldater. Foto Fein Vålme

ken. Över hela världen sträcker människorna hänfödda sina händer uppåt, mot det rike där hypotesen antas ha sin varelse, vederkvickta till kropp och själ, lyckliga över att vara hypotesens barn, döpta i dess namn, vigda till dess verk.

"...Vi tro på hypotesen Gud fader allsmäktig, himmelens och jordens skapare... och på Jesus, hypotesens enfödde son, född av jungfrun Maria..."

Psalmerna sjungs, bönerna mumlas och trosbekännelsen skanderas...

Kan vi, sökande, ansluta oss till hypotesen – medan frälsningssoldaterna blåser i sina horn och filosoferna ruskar på sina gråa hårtestar, medan hinduerna i trasor ropar shanti! shanti! shanti! och materialisterna tjänar mer och mer pengar? Vem av hypotesens versioner skall vi i så fall välja? Katolikernas eller lutheranernas, mormonernas, kväkarnas eller muslimernas... eller biskop Robinsons, Schweitzers eller Einsteins? Hypotesen har så många ansikten. Hur ser den egentligen ut? I min mormorsfars gamla Bok framträder den som en äldre, vithårig, något fetlagd herre med flygförmåga, iklädd "nattskjorta". Men så ser förstås inte hypotesen ut. På tunnelbanan i Stockholm hörde jag en gång en korpulent dam i medelåldern ropa ut att hon sett hypotesen; som den första i världen hade hon skådat den. Men ingen tog henne på allvar, trots att hon själv var allvarlig.

Nej, jag är inte cynisk. Jag är själv mycket intresserad av den här hypotesen. Kommer jag i stämning, kan jag nästan ge ut en hundralapp för dess skull. Men samtidigt: det är inget fel på mina ögon. Jag ser. Jag märker vanvettet i de trosvisst uppåtsträckta händerna, de mumlande munnam och de glänsande ögonen – på samma gång som den gamle skriftställaren, den kloke filosofen, sitter i sin kammare med huvudet nedböjt i tankar över universums natur och hypotesens eventuella giltighet.

Varför sitter han där, den gamle, i sitt damm? Jo, han är den tvivelsjuka, den som vänder och vrider på hypotesen, som kramar den med starka tankar för att utvinna ur den all möjlig innebörd.

...För filosofen är "Gud", när allt kommer till allt, blott en hypotes – hur mycket vi än älskar "Honom".

Ur nr 1, 1973

VI MÄNNISKOR

Det finns troende människor och sådana som är ateister. Det finns människor som är agnostiker, och det finns de som är irreligiösa. Man skulle kunna tro att det är väldigt stora skillnader mellan dessa, att de i grunden har helt olika uppfattning om verkligheten. Men jag undrar om man vid en närmare, ärlig granskning finner så stora skillnader mellan dem. Alla har de egenskapen att vara mänskliga gemensam, och de äger alla just den begränsning som hör till människovarandet.

Om en kristen, en ateist och en agnostiker jämför sina åsikter och därvid är fullt ärliga, tror jag de skall finna att vad de anser sig kunna säga om verkligheten egentligen i de grundläggande spörsmålen inte innebär så stora motsättningar. Den troende vet att egentligen rör sig hela teologin, hela metafysiken om en stor ovisshet. Han vet någonstans inom sig att alla de föreställningar han hyllar egentligen rör det ovetbara. Man kan ofta få höra troende uttala sig på ett rent agnostiskt sätt: de kan säga att vad som finns bortom döden vet vi inget om, vad Gud är känner ingen människa till. Ateister säger egentligen samma sak. Även de vet att deras ställningstaganden rör det ovetbara. Agnostikerna säger spontant också detta. Samtidigt vet ateisterna och agnostikerna att livet är ett mysterium som kan ge upphov till känslor och tankar av mystik och religiositet. Om alltså dessa oliketänkande, som ofta tycker sig känna stort främlingskap för varandra, ärligt granskar sin tro, sina föreställningar och jämför med varandra, skall de finna att det egentligen på botten inte är så mycket som skiljer dem åt.

Det är väl också så att det inom var och en av oss finns en agnostiker, en skeptiker, en mystiker. En del människor är till sin natur övervägande troende, andra har ateismen starkast inom sig, åter andra har framför allt benägenhet för agnosticism. De som är troende, eller vill vara det, trycker på trosmöjligheten, medan agnostikerna vill framhäva insikten att alla metafysiska frågor blir obesvarade. Ateisterna samlar sig kring förnekelsedelen av sin personlighet, eftersom det är just den som finner mest gensvar hos dem. Men i grunden finns hos dem alla en gemensam brist, som de kan erkänna om de uppriktigt stannar inför den: det är människans begränsning och den därav följande omöjligheten att verkligen tränga in till kärnan av företeelserna. Till vår natur är vi egentligen alla agnostiker. I grund och botten vet vi att våra föreställningar för eller mot religiösa och metafysiska idéer är osäkra.

Om vi accepterar den gemensamma litenheten och oförmågan som en utgångspunkt, kan vi i sympati för varandras arbete bygga upp våra olika föreställningar, våra övertygelser, vår visshet. Vi står alla på samma grund, mänsklig grund. Och jag tror att det är viktigt att observera och stanna inför vår gemenskap i människovarandet. Alla kan känna sympati för varandra om de inser att de inom sig har åtminstone något av allt det andra – den troende har en skeptiker i sig, ateisten en mystiker osv.

Vi är alla släkt med varandra inte bara biologiskt utan även andligt.

Ur nr 2, 1973

RELIGIÖST SÖKANDE

Om man är sanningssökare och kan tänka sig att anta en religiös livs- och världsåskådning, skall man akta sig för ensidighetens fara. Man bör lägga märke till hur många olika religioner det finns och

skänka en stor del av dem sin allvarliga uppmärksamhet. I allt är det tusentals former av religion på vår jord, och nya läror dyker ständigt upp och fångar in själar. I detta läge, inför detta myller av trosåskådningar, är det viktigt att man inte nöjer sig med att studera en enda religionsyttring, utan förmår se fenomenet religion i dess fullhet, studera hur det framträder i sina många olika former. Om möjligt bör man i förstörande nollställa sig för att därefter sakligt, intelligent och fördomsfritt begrunda flera olika läror, som man kan ta del av. Och man bör inte förbise sådana som förefaller mest främmande och osannolika. Kanske kan de lära en något om religiösa sanningars väsen. Viktigt är att sökaren begagnar sitt förstånd, ifrågasätter sanningsvärdet i teser och dogmer.

Religion har en metafysisk sida och en etisk. De olika metafysiska påståendena rör det ovetbara och, fastän de ofta framförs med stark känsla, skiljer de sig mycket från varandra. Skillnaderna kan leda till ovänskap, och även krig. Om det ovetbara kan man tänka och tro nästan vad som helst. Men den som är klok, är försiktig och tveksam i sina ställningstaganden.

Religionens etiska sida kan ta sig värdefulla och sympatiska uttryck. Alla högre religioner innehåller etiska imperativ av god klass. Men med all aktning för den äkta och i personligheten djupt rotade godhet som kan växa upp, inspirerad av religionen, är det likväl min mening att det är olämpligt att hämta sin moraliska inspiration ur en enda religion eller sekt. I stället bör man studera hur kärleksidén formulerats och praktiserats inom skilda religioner och inom världsliga system. Man förstår då att kärleksidén inte kan monopoliseras av någon enda religion och att den även uppfattas något olika inom olika religioner. Inom hinduismen och buddhismen omfattar t. ex. kärleksbudet även djurriket, i motsats till kärlek i kristen form.

Kärlek är inte någon speciell religions kännetecken, utan det ligger i människans andliga natur som en möjlighet. Varje själsligt sund människa kan bejaka kärleksbudet, om hon får starka impulser till detta.

Ett sökarintresse för flera skilda religioner och icke-religiösa livsåskådningar bör kunna vara berikande och motverka inskränkt sektarism. Det bör också kunna ge den välgörande insikten att ingen religion har monopol på metafysisk sanning. Alla religioner är människors försök att fatta livets gåta och deras tro att de lyckats. Förgudligande av religiösa profeter och lärare är bland det mest sanningsfientliga som finns inom det andliga sökandets område. Det sätter käpp i utvecklingens hjul – låser fast det religiösa tänkandet i gamla former. För kristendomens del har detta lett till bevarande av religiösa tänkesätt från en förvetenskaplig tid, från vilken i övrigt just ingenting andligt och intellektuellt blivit bestående.

Det är även viktigt att sökaren är uppmärksam på vad som åberopas mot den tro som han intresserar sig för och vars sanning han överväger. Därför är meningsbrytningar, debatt, något kulturellt omistligt.

En sökares utgångspunkt bör vara ett öppet, allvarligt och intelligent intresse för religionen som sådan (och för livsåskådningsfrågor överhuvud taget). Avsikten med sökandet är givetvis att finna. Men för att kunna finna måste man ha en god metod. Det är en sådan jag har försökt skissera här.

Ur nr 5, 1973

Blad ur parapsykologins historia

Haakon Forwald gjorde övertygande parapsykologiska experiment. Men för det mesta ensam. Så det går alltid för skeptiker att påpeka att hans försök inte var säkra. Men några experiment gjorde han i Amerika tillsammans med andra forskare.

Anna Melloni var ett känt medium. Men i Sverige uppstod misstankar om fusk.

FORWALDS EXPERIMENT

En anmärkningsvärd insats inom parapsykologin har gjorts av en svensk, civilingenjör Haakon Forwald i Ludvika. En sammanfattande redogörelse för hans experiment finns i Victor Olssons bok *Religion och naturforskning* (Natur och Kultur, 1968). Det har varit fråga om att låta tärningar rulla ut på ett bord från en sluttande ränna med viss given hastighet utmed bordets mittlinje. Sådana experiment hade tidigare utförts, och man hade då med tanken försökt få tärningarna att oftare rulla över på ena sidan mittlinjen än på den andra. Resultaten bearbetades statistiskt, och man uppskattade sannolikheten att blotta slumpen skulle ha åstadkommit sidavvikelse – man fann att det var möjligt att med tanken eller viljan få tärningarna att rulla åt ena sidan i högre grad än vad slumpen skulle åstadkomma. Forwald förbättrade nu detta experiment så att det även blev möjligt att med siffror ange PK-kraften genom att bordsskivan gavs en gradering, varmed man direkt kunde avläsa hur långt åt sidan (och även framåt) som tärningen hamnade. Det visade sig bland annat att kraften genomsnittligt var störst i det första kastet i en dagsserie (vid "ett kast" användes vanligen 6 tärningar som fick rulla ut på bordet i rad efter varandra) för att sedan avta i andra och tredje kasten och åter öka i de två sista. Detta var en betydelsefull iakttagelse. Forwald lade också märke till att sinnesstämningen under försöken hade betydelse för resultatet. Vid minsta tvivel på ett positivt resultat fick man vanligen ingen sidavvikelse alls. Forwalds

experiment stöder vad som tidigare meddelats av Rhine om PK-kraftens avtagande efter de inledande försöken samt om betydelsen av den atmosfär och förväntan som råder bland deltagarna i ett experiment.

Kastanordningen vid de forwaldska försöken var helt mekanisk och utlöstes på elektrisk väg med en tryckknapp utan att försökspersonen vidrörde apparaten. Med utgångspunkt från kasthastigheten, tärningarnas vikt och avvikelser från bordets mittlinje samt medelsträckan som tärningarna rör sig i bordets längdriktning kunde Forwald bestämma storleken av den kraft som måste ha verkat på tärningarna för att åstadkomma sidavvikelsen. Denna kraft är försökspersonens PK-förmåga.

Forwalds experiment utfördes med all möjlig vetenskaplig noggrannhet och försiktighet. De demonstrerades för professor Rhine och dennes medarbetare i Durham.

Den förnämsta parapsykologiska utmärkelsen, McDougallpriset, tilldelades Haakon Forwald 1959 för hans forskning.

ANNA MELLONI TESTAD 1956

Professor Winther i Köpenhamn prövade ingående det danska mediet fru Anna Rasmussen-Mellonis förmåga att med tanken sätta pendlar i rörelse. Han blev övertygad om att Anna Melloni hade äkta PK-förmåga, och 1930 publicerade han en redogörelse för experimenten i Zeitschrift für Parapsychologie.

Inom Sällskapet för Parapsykologisk Forskning i Stockholm fanns det emellertid tvivel på att den

danske professors slutsatser var riktiga. I maj 1956 togs Anna Melloni till Stockholm, och under de försök som utfördes kunde ingen äkta PK-förmåga observeras.

I SPF-information nr 3, 1968, finns en kort redogörelse för undersökningarna 1956, skriven av Eva Hellström.

Anna Melloni uppnådde resultat när hon fick använda sina egna pendelanordningar, men när i Sverige tillverkade, dämpade pendlar användes, uteblev resultaten, trots att atmosfären var vänlig och positiv.

En kväll, sedan Anna Melloni och hennes man gått hem, gjorde några av deltagarna i försöken en del egna tester med hennes pendlar. Efter flera timmar lyckades de åstadkomma liknande resultat som hon genom (1) direkt påverkan på bordet, (2) tryck mot bordsben med en persons ben och (3) genom att rytmiskt dra samman musklerna på nederdelen av ett ben, samtidigt som benet trycktes mot ett stolsben. Allt detta gjordes på ett helt omärkligt sätt.

Undersökarna hade lagt märke till att Anna Melloni ofta tryckte sina ben mot stolens ben.

Den sjunde och sista kvällen som experimenten med Anna Melloni gjordes, hade hennes pendlar anordnats på sådant sätt att apparaten (en glaslåda med pendlar) hängde i trådar från taket strax över bordet så att möjligheten av mekanisk påverkan var utesluten. Inga resultat uppnåddes nu. När sedan pendelapparaturen återigen placerades på bordet, kunde Anna Melloni få pendlarna att svänga i olika riktningar alltefter undersökarnas önsningar.

DEBATT OM PARAPSYKOLOGIN FÖR TRETTIO ÅR SEDAN

I en debatt om parapsykologin i engelsk radio 1972 sa en psykolog dr Christopher Evans bland annat att ESP-fenomenet blott är ett irrsken. Det har en tendens att försvinna, när man närmare undersöker det. Hundra års psi-forskning har gett mycket magra vetenskapliga resultat, och intresset för parapsykologin minskar nu. Misslyckandet att framlägga upprepbara experiment är ett allvarligt hinder för ett allmänt erkännande av parapsykologin som vetenskap. Dr Evans ansåg att vad parapsykologin behöver är inte en mängd nya forskningsdata utan en ny teori.

En statistiker, Christopher Scott, förklarade att han var helt och hållet skeptisk till parapsykologin, eftersom han funnit att noggrant studium av utförda experiment visat att felaktigheter förekommit i redogörelsen för dem.

I debatten deltog även psykologiprofessor C. E. M. Hansel, känd som en av parapsykologins ivrigaste vedersakare. Han sa att intresset för den psykiska forskningen har minskat, eftersom den synes ha hamnat i en återvändsgränd. Han trodde att parapsykologin kommer att fortsätta att finnas till som en splittringsgrupp bland psykologerna – liksom astrologin kan den leva vidare under lång tid.

Parapsykologernas talan fördes av bland andra dr John Beloff, lärare i psykologi vid Edinburgh University. Han tyckte inte att parapsykologin befann sig i någon kris utan hävdade att man närmade sig det upprepbara experimentet. Det har gjorts signifikanta experiment med helt automatiska anordningar – bland de viktigaste är de som utförts av dr Helmut Schmidt.

Ordföranden i det parapsykologiska sällskapet i England, professor C. W. K. Mundle, sa bland annat att de vetenskapsmän som är svårast att övertyga är psykologerna och biologerna, eftersom de i motsats till fysikerna saknar djärvhet i sina teorier.

Källa: Psychic News, London.

D. SCOTT ROGOS MENING

I den amerikanska tidskriften *Parapsychology Review* nr 4, 1972, har D. Scott Rogo en artikel om krisen inom parapsykologin. Hans skriver bland annat att han tvivlar på att den experimentella parapsykologin någonsin har gjort några viktiga upptäckter om naturen av psi. "Den har bidragit med praktiskt taget ingenting till vår förståelse av spontan ESP, vilken, när allt kommer omkring, är den psykiska forskningens ryggrad. Och hela områden av psykisk forskning har ju försumrats, eftersom de inte så väl lämpat sig för laboratoriestudier – såsom syner, spöken, fysiska fenomen, poltergeistar etc." Scott Rogo menar att denna försummelse är den främsta orsaken till krisen inom parapsykologin. Men några forskare har ändå riktat uppmärksamheten mot de betydelsefulla men nästan bortglömda spontana fenomenen. Han nämner W. G. Roll, som undersökt poltergeistfall, och Ian Stevenson, som studerat fall av reinkarnationstyp och spontana ESP-erfarenheter.

Rogo anser att det är "fältundersökningar" i stället för laboratoriestudier som skall utgöra den största delen av psykisk forskning – så som det också var i parapsykologins barndom. "Det ökande missnöjet med de magra och diskutabla resultaten i laboratoriet visar att detta område inte längre erbjuder parapsykologin de nya horisonter som det tycktes göra för

fyrtio år sedan, i synnerhet som begåvade sensitiva aldrig har kunnat överföra sin förmåga till laboratoriet."

"Det tycks endast finnas en väg för den psykiska forskningen att gå, endast ett område som modern parapsykologi har att undersöka – de psykiska fenomenen själva. Detta innebär att lämna laboratoriet för att studera de psykiska fenomenen så som de förekommer i verkliga livet. Jag kan föreställa mig att vad jag föreslår som nödvändigt för parapsykologin kommer att mötas med rop om 'återgång'. Men det är det inte alls fråga om. I dag är parapsykologerna utrustade med en ny teknologi och med mätningmetoder vilka kan leda till genombrott som man aldrig drömde om i parapsykologins tidiga historia. Om parapsykologin inte skall stagnera, måste den vända sig till dessa områden."

RHINES MENING

Pionjären professor J. B. Rhine menar i början av 70-talet att inga grundläggande fel existerar inom den experimentella parapsykologin. Men det finns svårigheter. Psi-processen är omedveten och kan därför inte så lätt kontrolleras eller demonstreras. Ja, psi är förmodligen den svåraste mänskliga funktion man kan studera, åtminstone inom beteendevetenskaperna. Den är inte bara omedveten, den har heller ingen känd stimulusprincip, är inte knuten till något organ eller sinne, någon körtel eller muskel och har ingen känd förbindelse med fysiska principer.

Kritiken mot den experimentella parapsykologin betecknar Rhine som en serie missförstånd, "falska alarm". De upprepbara experimenten existerar, påpekar han, t. ex. vissa djurförsök: i tre länder har framgångsrika experiment gjorts med automatiska anordningar vilka har visat förutvetande hos möss.

Out-of-Body Yoga

"Lär dig göra utomkroppsliga resor och inre färder. Alla har förmågan till översinnlig kommunikation."

Kurser & Föredrag. Gratis nättidning!

Soul Travel Magazine - www.soultravel.nu

Brandon Bays "Resan" och kraften i att förlåta helt och fullt

Av Gunnar Martin Aronsson

Resan handlar om att i ett avspänt, meditativt tillstånd känna sig igenom alla de svåra känslorna, från en övre nivå till varje lägre liggande nivå, för att slutligen komma till vårt innersta, kallat Källan. Denna Källa har enligt Brandon Bays en inneboende visdom som kan användas för att läka vad som behöver läkas. Källan är själva vår essens och kan också kallas ovillkorlig kärlek, Gud, Universum, vårt Högre Jag.

Det är svårt att tro att den blonda kvinnan med det bländvita leendet och de glittrande ögonen, som öppnar dörren, tidigare varit livsfarligt sjuk. Brandon Bays fick 1992 konstaterat en mycket stor tumör i underlivet, men lyckades på sex och en halv vecka på egen hand få den att försvinna. Hennes märkliga och enastående berättelse finns återgiven i boken "Resan".

Brandon är i september på besök i Malmö för att hålla ett föredrag som samtidigt är en introduktion till ett kommande seminarium, kallat *The Journey Intensive*. Idag har den första kursen vuxit till sju stycken olika kurser, och Brandons Bays arbete har spridit sig över stora delar av världen. I England, USA, Australien, Nya Zeeland och Sydafrika finns idag centra för verksamheten.

Vi slår oss ned i det exklusiva hotellets fåtöljer. Rummet är för tillfället doftsatt av rökelse. Jag serveras en kopp fruktté medan Brandon berättar om bakgrunden till Resan.

– Jag har alltid intresserat mig för vad det är som gör oss till vad vi är. Redan på universitetet studerade jag psykologi, filosofi och religion. Buddhism, tidig kristendom, Vedanta. På helgerna reste jag ofta från New York, där jag bodde, till Washington och började gå kurser i alternativ hälsa och personlig utveckling. Jag gick till och med en kurs i kvantfysik, där något av det första jag fick lära mig var att vi består av molekyler och tomrum. Jag tänkte då: Vad är egentligen detta tomrum?

– Det blev en sjuårig andlig upptäcktsfärd där jag lärde mig NLP-metodik, medicinsk hypnos, massage, örtmedicin, anatomi, akupressur, kvinnlig schamanism – allt!

I början av 80-talet hade Brandon också kommit i kontakt med Anthony Robbins, som idag är en av USA:s mest kända tränare i personlig utveckling, men som då precis hade börjat sin karriär.

– Tony var bara 24 år, säger Brandon, och väldigt fokuserad på hälsa, vilket appellerade till mig. Ef-

tersom han oftast var på seminarie-turné, blev jag snart den som ansvarade för logistiken, att allt fungerade med resor och kontakter. Dessutom ledde jag hans hälsoseminarium *Living Health*.

Brandon gestikulerar livligt, och ibland för hon handen mot bröst-korgen som för att markera något som är emotionellt viktigt. Flera gånger under samtalet verkar hon bli rörd, samtidigt som hennes påtagliga energi driver samtalet vidare.

– I och med att Tonys verksamhet växte med åren blev jag alltmer involverad i den, och ibland sov jag nästan ingenting på en vecka. Någon timmes sömn, en stunds meditation, och sedan var det bara att sätta igång den nya dagens arbete. Jag hade alla symptom på utbrändhet, men det förstod jag inte.

1992 fick hon beskedet om att hon hade en växande tumör.

Det första som slog henne var skam- och skuld-känslor.

– Jag hade ju gjort allt "rätt"! Jag levde på vegetarisk mat, färsk

fruktjuicer, jag mediterade. Jag visste allt om örtmedicin, positivt tänkande och Deepak Chopras teorier om hur psyket påverkar kroppens immunförsvar. Jag kunde alltså inte hitta något som var "fel" i mitt liv. Ändå blev jag sjuk. Jag kände mig som en bluff.

Hur kunde det komma sig att hon inte lagt märke till den stora tumören tidigare? Brandon svarar att magen svällde upp mycket snabbt och att hon av skam sökte dölja detta för andra genom att ha löst hängande kläder.

Brandon bad läkaren om respit, och efter mycket diskussion fick hon en månad på sig att pröva sina holistiska inriktade metoder. Om läget försämrades, måste hon omedelbart kontakta läkaren och operation genomföras.

Efter att den första chocken lagt sig, och Brandon sin vana trogen sökte sig inåt, blev hon plötsligt alldeles lugn. Hon hade, upplevde hon, satts på prov för att gestalta det hon strävat efter att lära andra. Och hon skulle klara det. Hon hade en månad på sig att förstå orsaken till tumörens existens, och att dessutom med holistiska metoder få den att försvinna. Att tumören fanns där av en slump räknade hon inte med alls.

– Jag hade och har övertygelsen att allting som händer i vårt liv har ett bestämt syfte, en mening, säger Brandon. När man väl lärt sig vad sjukdomen eller den psykiska blockeringen vill delge en, kan man förändra de emotionella tillstånden som finns inkapslade i cellerna. Då och bara då, på cellnivå, kan den verkliga läkningen börja.

Resan

Hur går då *the Journeywork* till? Kortfattat handlar det om att i ett avspänt, meditativt tillstånd känna sig igenom alla de svåra känslorna, från en övre nivå till varje lägre liggande nivå, för att slutligen komma till vårt innersta, kallat Källan. Denna Källa har enligt Brandon Bays en inneboende visdom som kan användas för att läka vad som behöver läkas. Källan är själva vår essens och kan också kallas ovillkorlig kärlek, Gud, Universum, vårt Högre Jag. Namnet är det minst väsentliga.

Brandons egen utgångspunkt var att hon nu "ingenting visste", men att hon ville ha ett svar. Hon satte sig för att meditera – men inte på det sätt hon brukade göra, eftersom hon nu förstod att hon använt meditationen snarast som ett slags distraktion.

Nu var hon öppen för att gå hela vägen. Hon gick in i skamkänslan, lät sig uppfyllas av den, och "föll" då till nästa nivå som var rädsla. Istället för att söka bryta rädslan gick hon in i den, och upplevde den fullt. Hon "föll" till nästa nivå som var en känsla av ensamhet, och så ännu en nivå av djup förtvivlan. Nästa nivå var bara en svart tomhet. Hon visste, kände, att om hon gick in i den tomheten, skulle hon aldrig komma tillbaka som samma person.

Hon lät sig dock "falla" och kom till "en rymd fylld av ljus", där det fanns en fridfull Närvaro. Den Närvaron har, menar Brandon, varit med henne sedan dess.

– Jag tittade på mitt tidigare liv och tänkte: 'Vilket skämt! Jag har sökt utanför mig själv hela tiden, bara för att finna en pytteliten bit av friden. Jag kände nu den frid som fanns inom mig, som kom inifrån mig'.

Journeywork Intensive tar två hela dagar i anspråk, men även de som har boken kan genomföra Resan. Man jobbar i par och följer instruktionerna steg för steg, där den ena guidar den andra. Ett avgörande beslut är att helt och fullt förlåta personer som i det förflutna behandlat dig illa. I en visualiserad scen av människor som sitter kring en lägereld och där det härskar en atmosfär av frid och harmoni, får den sårade delen av dig komma till tals gentemot de berörda personerna, kanske mamma och pappa, släktingar, arbetskamrater, osv. När det är gjort får du frågan om det nu är möjligt att förlåta personerna. Om det sker, så sker enligt Brandon en djupverkande healing.

– Det är min åsikt att *The Journey* tillåter oss att få tillgång till den exakta representationen av minnet som är lagrad i cellen, och tillåter cellreceptorerna att öppna sig igen. När cellreceptorerna öppnas, förs de degenerativa cellmönstren inte vidare till nästa cellgeneration. På ett år är faktiskt varenda enskild cell i vår kropp förnyad. Resan rensar bort så-

väl emotionella som rent fysiska hinder för hälsa. Tomrummet mellan molekyler, för att återknyta till kvantfysiken, handlar om livets andliga aspekt.

Tumören borta

Brandon Bays återkom till Cedars Sinai Hospital sex och en halv vecka senare. 43 tester togs och hon förklarades helt tumörfri, och detta utan droger eller kirurgi. Hon har fortsatt sin vegetariska kost och kan även nu arbeta långa pass.

Men medvetenheten är annorlunda, och en form av ödmjukhet har ersatt en tidigare tro på att hon själv kunde och visste nästan allt. När det gäller cancerpatienter så rekommenderar Brandon dem att ha *the Journey* som ett komplement till andra behandlingsformer.

Efter sin remarkabla resa, boken och kurserna har hon planer på att arbetet skall nå miljoner människor. Idag har *Journeywork* mött ett stort intresse från bl.a. Sydafrikas regering på grund av de positiva resultat som erhållits, när över 1.000 personer genomgått Resan. Men när den entusiastiske utbildningsministern ville införa *Journeywork* i hela skolsystemet gav Brandon ett villkor: Ministern själv skulle genomgå Resan! Så skedde, och nu arrangeras en kurs speciellt för sydafrikanska politiker.

– Man behöver inte alls ha fysiska sjukdomssymptom för att göra Resan, säger Brandon. Det finns till och med en kurs för barn. Det var barnen som hjälpte mig att se hur *Journey for Kids* skulle utformas. De har lättare att nå kontakt med sitt inre än de flesta vuxna.

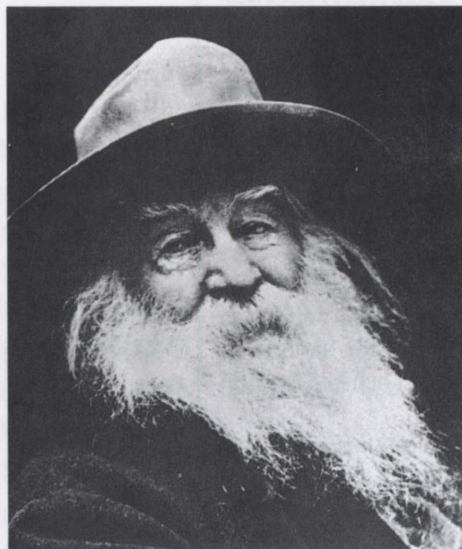
Klockan går, och nästa journalist stampar ute i korridoren för att få träffa Brandon. Innan jag går frågar jag henne hur hon egentligen skapade metoden Resan, eftersom det var ett utforskat psykiskt landskap hon anträdde. Hon svarar på sitt karakteristiska vis:

– Det var inte jag som kom på den. Resan är för mig en gåva, som jag fått från Källan. Jag kände att jag var ledd genom hela processen av denna inre visdom. Och min uppgift är att ge *the Journeywork* vidare till mänskligheten.

Många metoder lanseras inom "New Age"-kulturen. Åtskilliga kan vara effektiva. Men man måste förstå hjälpa till själv för att "må bra" och vara en väl fungerande människa. Men en metod kan vara en utgångspunkt, en hjälp.

Litteratur:
Resan av Brandon Bays. Richters förlag, 2001.

Internet: www.thejourney.com

Walt Whitman

Hans favoritsysselsättning syntes vara att sträva omkring utomhus för sig själv, titta på gräset, träden, blommorna och himlen och på naturens ljusspel samt lyssna till fåglar, syrsor, lövgrodor och naturens alla hundratal ljud. Det var tydligt att detta skänkte honom njutning långt mer än det gör för vanliga människor. Innan jag lärde känna honom hade jag aldrig tänkt att någon kunde utvinna så mycket av verklig lycka från tingen som han gjorde. Han var mycket förtjust i blommor, både vilda och odlade; han tyckte om alla sorters blommor. Jag tror han beundrade solrosor och syrener lika mycket som rosor. Kanske ingen levande någonsin har tyckt om så mycket och tyckt illa om så litet som Walt Whitman. Allt i naturen syntes honom intagande. Allt han såg och hörde tycktes tilltala honom. Han föreföll att tycka om alla män och kvinnor och alla barn han såg – och jag tror att han verkligen tyckte om dem, fastän jag aldrig hörde honom säga det, men var och en som kände honom erfor att han tyckte om honom eller henne och att han tyckte om andra också. Jag hörde honom aldrig tvista eller disputerat, och han talade aldrig om pengar. Han försvarade alltid, ibland lekfullt, ibland helt allvarligt dem som uttalade sig hårt och ovänligt om honom och vad han skrivit, och jag tänkte ofta att han till och med fann nöje i opposition från ovänner. I början av vår bekantskap trodde jag att han vaktade på sig själv för att inte ge uttryck åt missnöje, antipati, klagomål och protest. Jag trodde inte det var möjligt att dessa sinnessällstånd kunde saknas hos honom, men sedan jag länge iakttagit

honom, förstod jag att de gjorde det. Han talade aldrig nedsättande om någon nationalitet eller samhällsklass eller om någon tid i mänsklighetens historia, ej heller om något yrke eller någon sysselsättning – inte om några levande eller döda ting överhuvudtaget, och inte om naturens lagar eller om några av deras följder, såsom sjukdomar, missbildningar och död. Han klagade aldrig över vädret eller över sjukdom, smärta eller något annat. Han svor aldrig. Detta låg inte nära till hands, eftersom han aldrig talade i vrede och tydligen aldrig var förbittrad. Han gav aldrig uttryck för fruktan, och jag tror inte att han någonsin kände det.

Så lyder i sammandrag ett avsnitt om poeten och mystikern Walt Whitman i dr R. M. Buckes bok "Cosmic Consciousness".

Den sufiska kärleksvägen

Sufismen är en mystisk riktning inom islam, mer än tusen år gammal. Karakteristiskt för sufierna är att han inte vänder ryggen åt världen, så som andra mystiker kan göra, utan han förnekar sig själv genom att gå upp i världen, sammansmälta med världen i en mystisk förening.

Sufierna frigör sig från självcentrerade tankar och sin egen jagiskhet och blir ett med världen. Han undertrycker sin egen vilja, och då kan hans hjärta komma i samsvängning med den kärlek som styr solen och alla stjär-

norna.

Sufimystikerna uppslukas av världen och därmed av Gud. Under kontemplation kan han erfara att hans personliga jag upphör att finnas till och helt enkelt förlorar sig i Gud. Som sufiskalden Attar skrev: "Insvep dig i intets klädnad och drick tillintetgörelsens dryck! Täck din barm med förintelsens dräkt och dra icke-existensens kåpa över ditt huvud!" Då blir du slutligen helt förlorad i Gud, smälter samman med Gud, blir del av Gud.

En sufimystiker ser Gud, och endast Gud, i allting. Allt är uttryck för Guds väsen, bergen, dalarna, vattnen, växtligheten, djuren och människorna. I det myllrande livet på en marknad, i klostrets stillhet – överallt finner mystikerna Gud, och han ser skönhet och frid bakom den synbarliga grymheten och fulheten.

I sammansmältandet med världen renas mystikerns sinnen. Han upplever världen så som Gud upplever den. Och Gud uppfattas som absolut kärlek och absolut skönhet. Denna upplevelse finns hos många mystiker i skilda religiösa miljöer. En mystisk upplevelse torde vara kärnan i all högre religion. Den kan bryta fram inom vilken teologisk ram som helst, den bryr sig inte mycket om teologiska konstruktioner.

Den sufiska mystiken, som tagit sig många sköna poetiska uttryck, är en förening av Gudsmystik och naturmystik. Den moderna sufismen, som skapades av Inayat Khan, utgör en fortsättning av den ursprungliga islamska sufimystiken.

Ljus- meditation

Vem är jag?
Vad är en människa?

Upprepa orden:

"Det skiner ett klart lysande ljus i djupet av mitt inre"

Låt dig bli känslig för den längtan som finns i ditt hjärta och för dina djupare behov som människa. Lyssna, stilla, efter svaren som finns inom dig, efter den inre rösten som finns individuellt inom oss alla.

www.radiantlight.se

anna & simon

Många människor som tidigare förgäves har
sökt ett ljus i mörkret fann det till slut hos

Bô Yin Râ

Den som läser hans skrifter så som de bör
läsas kan själv nå fram till livets källor

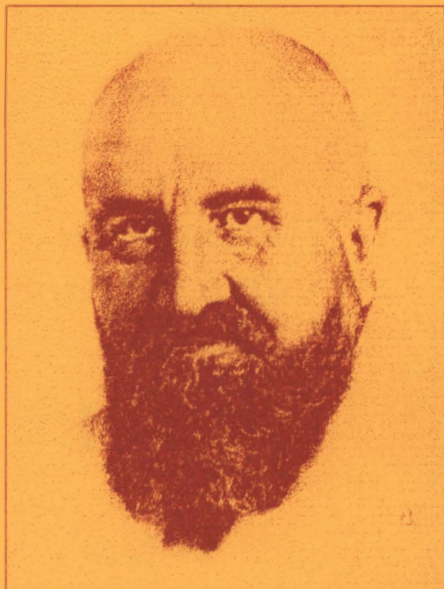
En boklista från
Bô Yin Râ Stiftelsen i Sverige

www.boyinra-stiftelsen.se

boyinrastiftelsen@telia.com

22 böcker av Bô Yin Râ

**Bô Yin Râ säger: Alla
stora religioner har ett
gemensamt ursprung.**

Många människor får idag inte sin innersta religiösa längtan uppfylld på ett fullständigt tillfredsställande sätt, trots att det inte råder någon brist på trosbekännelser och religiösa sekter.

Till dessa människor talar Bô Yin Râ. Utan bindning till något samfund visar hans böcker möjligheter att upptäcka det verkliga målet för den mänskliga tillvaron och att gestalta livet meningsfullt och harmoniskt.

Den som kan leva sig in i den värld som dessa böcker öppnar för honom, han kommer att tränga fram till livets källor, och resultatet kommer att visa sig i ett inre och yttre berikande av livet med full harmoni, säkerhet och klarhet.

Som första böcker kan rekommenderas:

Boken om den levande Guden

Innehåll:

Guds boning bland
människorna
Översinnlig erfarenhet
Vägen.
Den ockulta världen
Karma. Krig och fred
Fulländningens stig.
I Östern bor Ijuset.

Boken om livet efter detta

Innehåll:

Konsten att dö
Om evighetens tempel
och andens värld
Det enda verkliga
Vad bör man göra?

Johannes visdom

Innehåll:

Bilden av mästaren
Den Lysandes
jordeväg.
Slutskedet
Sändeskriften
Den rena läran
Sanningens Ande

Den grundläggande boken i hans författarskap är "Boken om den levande Guden".

Vem är Bô Yin Râ?

Bô Yin Râ's borgerliga namn var Joseph Anton Schneiderfranken. Namnet Bô Yin Râ är inte en pseudonym i vanlig bemärkelse utan det namn under vilket han skulle forma sin lära, som inte är grundad på någonting uttänkt eller anknuten till någon kunskap förvärvad genom studier utan på andliga insikter. Bô Yin Râ föddes år 1876 i Aschaffenburg i södra Tyskland. Folkskolans undervisning var den enda han kom i åtnjutande av.

Efter skolan utbildade sig Bô Yin Râ till målare genom studier i München, Wien, Paris och Berlin. Han genomgick också en speciell andlig skolning, som han beskriver närmare i sina skrifter. Genom denna skolning fick han allt större andliga insikter, som han förmedlade i skrift (från 1913) och måleri. År 1923 flyttade han till Lugano, där han bodde till sin död 1943.

Härmed rekvirerar jag följande böcker från Bô Yin Râ Stiftelsen

	Häft.	Antal	Inb.	Antal
Boken om den konungsliga konsten.....	106:-		165:-	
Boken om den levande Guden.....	113:-		190:-	
Boken om livet efter detta.....	92:-		154:-	
Boken om människan.....	85:-		140:-	
Boken om lyckan.....	87:-		130:-	
Vägen till Gud.....	69:-		118:-	
Boken om kärleken.....	80:-		135:-	
Tröstens bok.....	64:-		100:-	
Boken om samtalen.....	75:-		128:-	
Hemligheten.....	98:-		162:-	
Johannes visdom.....	97:-		165:-	
Vägvisare.....	95:-		165:-	
Frihetsspöket.....	100:-		160:-	
Mina lärjungars väg.....	112:-		175:-	
Golgatas mysterium.....	97:-		154:-	
Kultmagi och myt.....	87:-		138:-	
Tillvarons mening.....	80:-		113:-	
Mera ljus.....	100:-		165:-	
Uppståndelse.....	97:-		168:-	
Bönen.....	76:-		130:-	
Livets ord.....	69:-		118:-	
Världar (med 20 färgbilder).....	-----		279:-	

Försändelser över 350:- eller minst 3 böcker levereras fraktfritt

Böckerna sändes till:

Namn.....

Adress.....

Postadress.....

Bô Yin Râ's livsverk

Själv ansåg Bô Yin Râ, Joseph Anton Schneiderfranken, sina "andliga läroskrifter" ("Das geistige Lehrwerk") vara det enda som var betydelsefullt och han undanbad sig allt intresse för sitt personliga liv.

Hans läroskrifter omfattar 32 böcker. Därutöver har han författat 9 böcker som ansluter sig till dem och målat ett antal "andliga bilder". Den första boken kom ut 1913, strax efter en vistelse i Grekland. Böckerna har översatts till flera främmande språk såsom franska, holländska, engelska, spanska, svenska, tjeckiska, finska och bulgariska. Huvudförlag är Kober Verlag i Schweiz.

Porto

Bô Yin Râ Stiftelsen

Gyllenstiernas väg 33

183 56 Täby